

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયનન્દસૂરિ સદ્ગુરુમ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

(દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રકટ થતું માસિકપત્ર.)

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કારુણ્યાન્ન સુધારસોઽસ્તિ હૃદયદ્રોહાન્ન હાલાહલં ।
 વૃત્તાદસ્તિ ન કલ્પપાદપ્ત્વં ઇહ ક્રોધાન્ન દાવાનલઃ ॥
 સંતોષાદપરોઽસ્તિ ન પ્રિયસુહૃદ્દોષાન્ન ચાન્યો રિપુ ।
 યુક્તાયુક્તમિદં મયા નિગદિતં યદ્રોચતે તત્ત્વજ ॥

પુ. ૨૭ મુ. વીર સં. ૨૪૫૬. સં. ૧૯૮૬ કાર્તિક. આત્મ સં. ૩૪. અંક ૪ થો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ વર્ષારંભ વા વીર જન્મન્તિ. ... ૮૧	૫ સોડહં. ... ૮૪
૨ શ્રી વીર વંદન. ... ૮૨	૬ શ્રી મહાવીર મોક્ષ વિસ્તાર ... ૮૫
૩ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. ... ૮૩	૭ કાર્ય અને આજ્ઞા. ... ૮૮
૪ જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય. ... ૮૭	૮ પ્રકીર્ણ—ખોધ. ... ૧૦૧
	૯ સ્વીકાર અને સમાલોચના. ... ૧૦૩

મુદ્રક:—શ્રી. ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ. આનંદ પ્રિ. પ્રેસ સ્ટેશન રોડ—ભાવનગર.

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ૨ પાલ ખર્ચ ૪ આના.

શ્રી ઉપયોગી સીરીઝ. સતી શિરોમણી કુસુમશ્રીનું ચરિત્ર.

આ સભા તરફથી સભાના ધારા મુજબ આર્થિક સહાય આપનાર ગૃહસ્થોના નામથી ફેટલીક સીરીઝ (ગ્રંથ) પ્રકટ કરી સાહિત્ય પ્રચાર કરવામાં આવે છે. તે પ્રમાણે શ્રીમતી કસ્તુરબહેન તરફથી સભાના ધારા પ્રમાણેની એક રકમ મળવાથી શ્રી ઉપયોગી ગ્રંથ સભા તરફથી પ્રકટ કરવામાં આવશે. તે બહેનની ઇચ્છા મુજબ તેમની સીરીઝના ગ્રંથ તરીકે **સતી શિરોમણી કુસુમશ્રીનું ચરિત્ર** પ્રગટ થશે કે જે ગ્રંથ રસિક, બોધપ્રદ, શાંતિલક્ષી અદ્ભુત મહિમા જણાવનાર શ્રી ઉપયોગી અને પઠન પાઠન કરવા જેવો છે. તૈયાર થાય છે. સભાના લાઇફ મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે બેટ આપવામાં આવશે અને અન્યને યોગ્ય કિંમતે મળી શકશે.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને બેટના પુસ્તકો.

આ માસમાં આપવા માટે ગયા અને તેની પહેલાંના અંકમાં જાહેર કર્યું હતું; પરંતુ આ શહેરમાં આજે એ માસથી તાવની સખ્ત બીમારી મોટા પ્રમાણમાં ચાલતી હોવાથી જાપાનાના માણસો બીમાર પડી જતાં તૈયાર થઈ શક્યા નથી તેથી ઢીલ થઈ છે, જેથી અમારા સુચ સભાસદો દરમિયાન કરશે. હવે તે તૈયાર થતાં તરતજ ધારા પ્રમાણે દરેક (લાઇફ) સભાસદ બધુંઓને મોકલી આપવામાં આવશે.

શ્રીવિમલનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શેઠ શ્રી અમરચંદ હરજીવનદાસની સહાયવડે તેમની સીરીઝ તરીકે
આ ગ્રંથ છપાયેલ છે.

અદ્વિતીય જીવન ચરિત્રના શિક્ષારૂપ બોધપ્રદ આ ગ્રંથ છે. આ ગ્રંથની રચના સંવત ૧૪૫૨ ની સાલમાં શ્રી જ્ઞાનસાગરચંદ્ર મહારાજે કરી છે. પ્રભુ શ્રી વિમળનાથ મહારાજના પૂર્વજીવો સહિતનું સંપૂર્ણ ચરિત્ર, સાથે ધર્મને પ્રભાવ, લેહો, શ્રાવકના વ્રતોના અધિકાર અને જૈનધર્મના શિક્ષણનો સુંદર ઉપદેશ વિવિધ પાંત્રીશ કથાઓ સહિત આપેલ છે. આ ચરિત્રની રચના પ્રતિભાશાળી, મનોહર, રસજોરવ શૈલીથી અલંકૃત છે. ગ્રંથની રચના અલૌકિક અને તેમાં છુપાયેલ તાત્ત્વિક બોધ અસાધારણ હોઈ તે વાચકના આત્માને શાંત રસ પ્રગટાવી, ધર્મરૂપી કલ્પ વૃક્ષનું સ્વરૂપ સમજી, તેનો પ્રભાવ જાણી તેનો આદર કરતાં બોક્ષ સન્મુખ લઈ જાય છે. આ ગ્રંથમાં જે મહાન પ્રભુનું ચરિત્ર આપેલ છે, તે સમયમાં દેશની સામાજિક, નૈતિક, રાજકીય અને ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ કેવી હતી તેનું પણ પઠન કરનારને જ્ઞાન થાય છે. શરૂઆતમાં અઢીકીપ સંખ્યા ગ્રંથકાર મહારાજે સંક્ષિપ્ત વર્ણન આપેલ હોવાથી, આ ચરિત્રવાંચનથી ભૂતકાળના ઇતિહાસ સાથે જૈન ભૂગોળનું પણ જાણપણું થાય છે. એકંદર રીતે આ ગ્રંથ દરેક મનુષ્યને પઠન-પાઠન કરવા જેવો હોઈ પોતાના નિવાસસ્થાનમાં, બંડારમાં, પુસ્તકાલયમાં હોવો જોઈએ. રોયલ આઠ પેણ પીસ્તાળીશ ફોર્મ સાડા ત્રણશેઠ પાનાનો ગ્રંથ સારા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઈપથી ગુજરાતી ભાષામાં છપાવી સુંદર કપડાના ગાઈડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૧૨-૦ પોસ્ટેજ ભુદં.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ ચંદે ચીરમ ॥

યથા વા ધૌતપટો જલાર્દ્ર એવ સંહતશ્ચિરેણ શોષમુપયાતિ,
સ એવ ચ વિતાનિતઃ સૂર્યરશ્મિવાયુભિર્હતઃ ક્ષિપ્રં શોષમુપયાતિ,
ન ચ સંહતે તસ્મિન્નભૂત સ્નેહાગમોનાપિ વિતાનિતે સતિ અકૃત્સ્ન
શોષઃ, તદ્વદ્યથોક્ત નિમિત્તાપવર્તનૈઃ કર્મણઃ ક્ષિપ્રં ફલોપભોગો
ભવતિ, ન ચ કૃતપ્રણાશાકૃતાભ્યાગમાફળ્યાનીતિ ।

તત્ત્વાર્થ સૂત્ર-માળ્ય-દ્વિતીય અધ્યાય ।

પુસ્તક ૨૭ } વીર સં. ૨૪૧૬ કાર્તિક. આત્મ સં. ૩૪. } અંક ૪ થો.

ૐ

વર્ષારંભ વા વીર જયન્તિ.

(દાહરે.)

‘વર્ધમાન’ વૃદ્ધિ કરણ, શુભ પ્રદર્શક નામ;

‘વીર’ અને ‘મહાવીર’ પણ, સૂચક સદ્ગુણ ધામ.

(નાથ કેસે ગજકા બંધ દૂસરો—એ ચાલ.)

મંગલ સ્મરણ આનંદકારી, પૂણ્ય જયન્તિ વિભુ “વીર” તારી. મં
દેહવિલય દિન આજ અનુપમ, મૂક્ટાનિલય સ્થિત લેખું;
હર્ષ શોકનો સંગમ સાથે, યોગ વિયોગ વિલેખું. મં
“શુદ્ધ ધર્મ આચ્છાદન સમયે, આર્ય પ્રણાલી પલટે;
કુદરત કમથી ધર્મોદ્ધારક, નિયમિત નિશ્ચય પ્રકટે.” મં
તદ્રત યોગ્ય સમય સમજી પ્રભુ, સત્ય ધર્મ સંસ્થાપે;
સાધક સુખકર સાધ્ય બતાવે, તોમર તથાવિધ કાપે. મં

અહિંસા સત્ય અસ્તોય અને, બ્રહ્મચર્યાપરિગ્રહી પૂરા;
 પ્રતિષ્ઠિત વ્રત પાંચે પૂરણુ, કર્મ કઠિન કરે ચૂરા. મં
 કૈવલ્ય જ્ઞાન અને દર્શન સહુ, ચારિત્ર સુંદર જેતું;
 દ્રવ્યો પદ્ દર્શક રક્ષક પદ્-કાયક પૂર્ણ પદ તેતું. મં
 જડ ચેતનનો લેહ અપૂરવ, જેહ બતાવે સાચો;
 અનુભવ કરવા કારણ ચેતન !, સત્ય માર્ગ પર માચો. મં
 મંગલ વર્ષે મંગલકારી, મંગલ ધર્મ પ્રભાવે;
 મંગલ ધ્યાને મંગલ આનંદ, પ્રકટે પ્રેમ સ્વભાવે. મં

વીરાખંડ ૨૪૫૬
 વ્રતન વર્ષારંભ.
 સુખંધ ૩

વેલચંદ્ર ધનજી.

‘ શ્રી વીર વંદન. ’

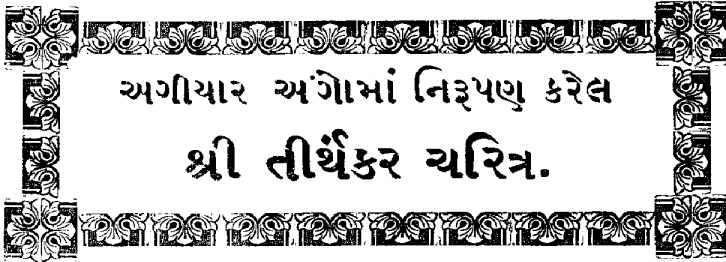
(સાંભળજો તુમે અદ્ભૂત વાતો—એ રાગ)

વીર પ્રભુને વંદના મારી, હોજો વાર હબરરે;
 કર્મપડલ સહુ દૂર કરીજે, અર્પે મુક્તિ નિધાનરે વીર૦ (૧)
 ત્રિશલા કેરી કુક્ષી ઉબલી, હીપવ્યો સિધારથ વંશરે;
 પરણ્યા જે યશોમતી રાણી, રહ્યા અંતરથી ન્યારારે. વીર૦ (૨)
 વિવેક નંદીષેણુનો કીધો, પઠવ્યો જગને પાઠરે;
 કર્મ જ મોહવલી દૂર થાતાં, લીધો સંયમ ભારરે. વીર૦ (૩)
 લેઈ સંયમ.સાધ્યા સુખડા, આતમકેરા સાચારે;
 ઉપસર્ગ સહીને તપવી કાયા, ભસ્મ કર્યા સૌ કર્મોરે. વીર૦ (૪)
 ભસ્મ કર્યા સૌ કર્મને પામ્યા, ઉજવલ કેવલજ્ઞાનરે;
 લોકાલોકનું જ્ઞાન પ્રકાશી, તાયો પ્રાણી થોકરે. વીર૦ (૫)
 તાર્યા પ્રાણીને કાર્ય જ સાધ્યું, અંતે થયા અરિહંતરે;
 સિદ્ધશીલાએ સિદ્ધિ જ વરિયા, પામ્યા ભવોદધિ પારરે. વીર૦ (૬)
 પામ્યા પારને મેળવ્યા સિદ્ધના, આઠશુભ વિખ્યાતરે;
 નિત્ય સ્મરણથી જેહના પામે, સિદ્ધિપદ ભવી પ્રાણીરે. વીર૦ (૭)
 મહિમા મોટો સિદ્ધિપદનો, જ્ઞાનીએ શાસ્ત્રમાં ભાખ્યોરે;
 જેહ આરાધી ત્રિભુવન પામે; સુખશાંતિ કલિકાલેરે. વીર૦ (૮)
 કલિકાલે ‘ વીર ’ એ પદ ધરતા, આલંબન જગના સાચારે;
 ‘ નિર્મળ ’ જેના ધ્યાનથી, પામે જગમાં સૌ કલ્યાણરે. વીર૦ (૯)

રા. ‘ નિર્મળ ’

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૮૩

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૭૧ થી શરૂ)

૯-૩૩-૩૮૦ થી ૩૮૨-શ્રી ઋષભદત્ત દેવાનંદા ચરિત્ર.

તે કાળ અને તે સમયને વિષે બ્રાહ્મણ કુંડગ્રામ નામનું નગર હતું, વર્ણક. તે બ્રાહ્મણ કુંડ ગ્રામ નામનાં નગરમાં ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણ રહે છે, જે આઠ્ય, તેજ-સ્વી, પ્રસિદ્ધ, યાવત....(વિસ્તારવાળા બહુ ભુવન, શયન, આસન, યાન, વાહનથી પરિપૂર્ણ) બીજાથી પરાભવ નહીં પામેલો ઋગ્વેદ, યજુર્વેદ, સામવેદ, અથર્વવેદ માં યાવત....સ્કંધકની પેઠે બીજા ઘણા બ્રાહ્મણ સંબંધીનાં ન્યાયમાર્ગમાં સુપ્રતિષ્ઠિત શ્રમણોપાસક (શ્રાવક) જીવ-અજીવનો જાણકાર પુણ્ય પાપ (ફળને) પ્રાપ્ત કરનાર યાવત....આત્માને ભાવતો થકો રહે છે. તે ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણને દેવાનંદા નામે બ્રાહ્મણી (પત્ની) હતી.

તે કોમળ હાથપગવાળી યાવત....પ્રિય દર્શના, સુરૂપાળી, શ્રમણોપાસિકા, જીવ અજીવને જાણનારી પુણ્ય પાપને ભોગવતી યાવત....વિચરે છે (રહે) છે તે કાળ અને તે સમયને વિષે સ્વામી સમોસર્યા, પર્ષદા સેવા કરે છે. ત્યારે તે ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણ આ કથાને સાંભળીને હ્રુદ્દય યાવત....હ્રુદયવાળો બનીને જ્યાં દેવાનંદા બ્રાહ્મણી છે ત્યાં આવે છે, આવીને દેવાનંદા બ્રાહ્મણીને આ પ્રમાણે કહે છે. હે દેવાનુપ્રિયા ! નિશ્ચયે શ્રમણ ભગવાન મહાવીર આદિકર યાવત....સર્વજ્ઞ, સર્વદર્શી આકાશમાં રહેલ ચક્રવર્તી (ધર્મ ચક્રવર્તી) સુખ-પૂર્વક સુખેથી વિહાર કરતા બહુશાલક ચૈત્યમાં યથાનુકુળ અવગ્રહ

* ૧ છ દ્રવ્યો સૂત્ર ૧૧૮ થી. ૧૨૫, ૩૪૬, ૭૪૫. છ દ્રવ્યોની અભિવાયણ સૂત્ર-૬૬૪ ધર્માસ્તિકાયાદિનાં પ્રદેશસ્પર્શના સૂત્ર-૪૮૨ થી ૪૮૭ પરમાણુ પુર્ણો. સૂત્ર ૪૧, ૮૦, ૨૧૪ થી ૧૮, (૩૨૮) અઢાર પાપ અને તનવાયુ વિગેરેનારસાદિ, સૂત્ર-૪૪૯, ૪૫૦ વાદળાની આકૃતિ સૂત્ર-૧૫૭ રૂપપરાવર્તન ચમત્કાર સૂત્ર-૧૬૧, ધાતુ વિચાર-૧૮૧ વાદિત્ર શબ્દો સૂત્ર-૧૮૫ પ્રકાશ અંધકાર સૂત્ર-૫૧, ૨૨૪, કર્મસૂત્ર-૨૩૬, (શાતાઅ-શાતા નિમિત્તો-) ૨૮૬ લેશ્યા-૩૬૭

* ૨ ચૈતન્ય જીવનો સમન્વય સૂત્ર, ૨૫૬, પ્રમાદ યોગ, વીર્ય, શરીર, જીવ ઉત્થાનાદિ સૂત્ર-૩૪ વાયુકાયનાં જીવોની અથડામણી-સૂત્ર ૮૬ જીવનામો, સૂત્ર, ૮૮, ૮૯ વાયુના ભેદો સૂત્ર-૧૮૦ આયુષ્ય સૂત્ર-૨૦૪-૨૨૨ જીવોની હાની વૃદ્ધિ સૂત્ર ૨૧૯, ૨૨૨, આહાર, ૨૩૨

૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકારા.

(અભિગ્રહ લઇને) યાવત્...રહેલા છે. તો હે દેવાનુપ્રિય ! તેવા પ્રકારનાં અરિહંત ભગવંતના નામગોત્ર શ્રવણુ માત્રથી પણ મોટો લાભ થાય છે. તો પછી ગમન, વંદન, નમસ્કાર પ્રશ્નપૃચ્છા અને ઉપાસનાનું તો પૂછવું જ શું ? એકપણ આર્ય-ધાર્મિક સુવચનના શ્રવણવડે (મોટો લાભ થાય છે) તો પછી વિપુલ અર્થના સ્વીકારનું તો શું કહેવું ? માટે હે દેવાનુપ્રિય ! શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર ને વંદન કરીએ, નમસ્કાર કરીએ, યાવત્...ઉપાસના કરીએ, જે આપણને આ ભવમાં અને પરભવમાં હિતને માટે, સુખને માટે, ક્ષમાને માટે અને શુભ અનુબંધ-ને માટે થશે ત્યારે તે દેવાનંદા બ્રાહ્મણી ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણવડે આ પ્રમાણે કહેવાતી થકી હુષ્ટ યાવત્...હૃદયવાળી કરતળ યાવત્...કરીને ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણનાં આ કથનને વિનયથી સાંભળે છે. ત્યારે તે ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણ કૌટુંબીક પુરૂષોને બોલાવે છે. બોલાવીને જણાવ્યું કે-લો દેવાનુપ્રિય ! તમે શીઘ્ર ગતિવાળા, યૌગિક સરખી ખુરાવાળા, સમાન પુચ્છવાળા સરખી રીતે કોરાએલ શીંગડીવાલા શુદ્ધ સોનાની બનાવેલ કલાપવાળા પ્રતિવિશિષ્ટ (વિશેષતાવાળા) રૂપાની ઘંટડી સુતરની દોરડીમાં સોનાવડે બનાવેલ નાથ (લગામ) થી બાંધેલા લીલા કમળની કલગીવાળા અને શ્રેષ્ઠ એવા યુવાન બળદવડે યુક્ત, વિવિધ મણિમય ઘંટિકા જાળથી શોભા-યમાન, શ્રેષ્ઠ ધુંસરાવાળા, જોતરનાં જોટાથી શોભતા, પ્રશસ્ત રચનાથી બનાવેલ શ્રેષ્ઠ લક્ષણવાળા ધર્મના કાર્યમાં વપરાતા શ્રેષ્ઠ રથને જોડીને (તૈયાર કરીને) લાવો. અને મારી આજ્ઞાને પાછી સોંપો ત્યારે તે કૌટુંબીક પુરૂષ ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણ વડે આ પ્રમાણે આજ્ઞા કરાતા હર્ષ યાવત્...હૃદયવાળા કરતળ યાવત્...એ પ્રમા-ણે સ્વામી હો એ પ્રકારે આજ્ઞા-વિનયવડે વચન યાવત્...સાંભળીને જલદી શીઘ્ર-ગતિવાળા યાવત્... ધાર્મિક શ્રેષ્ઠ રથને જોડી લાવીને યાવત્... તે આજ્ઞાને પાછી સોંપે છે. ત્યારે તે ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણ સ્નાન કરીને યાવત્...થોડા છતાં બહુ મૂલ્ય-વાળા આભરણુ વડે શરીરને શોભાવીને પોતાનાં ઘરમાંથી નીકળ્યો. નીકળીને જ્યાં બહારની જગ્યા છે જ્યાં ધાર્મિક શ્રેષ્ઠ રથ છે ત્યાં આવ્યો. આવીને ધાર્મિક શ્રેષ્ઠ રથ ઉપર ચઢીને બેઠો. + ૧

ત્યારે તે દેવાનંદા બ્રાહ્મણીએ એ અંતઃપુરની અંદર સ્નાન કર્યું. બલીવિ-ધાન કર્યું, કૌતુક મંગળ પ્રાર્થાશ્રિત કર્યું તથા પગનાં શ્રેષ્ઠ ઝાંઝરો, મણીની મેખ-લા (પંકિતથી) શોભિત, કડા, લીંટી, એકાવલી, કંઠસૂત્ર, હીર ઐવેયેક, (હાંસડી) કંદોરો અને વિવિધ મણી રત્નના આભૂષણોવડે શરીર અલંકાર્યું. શ્રેષ્ઠ ચીનાંશુક વસ્ત્ર પહેર્યું. સુકુમાલ દુકુલને (એક પ્રકારની વૃક્ષ છાલનું વસ્ત્ર) ઉપર ધારણ

+ ૧ અહીં બધા બહુ વ્રીહી સમાસ છે. પણ અર્થની સુવ્રલતા માટે કૃદંત પ્રયોગવાળા વાક્યો બનાવ્યાં છે. અને ત્યારપછીમાં યથાસ્થાને વર્તમાનને સ્થાને ભૂતકાળનો પ્રયોગ કર્યો છે.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૮૫

કર્તુ' મસ્તક ઉપર સર્વ ઋતુના સુગંધી પુષ્પો ગોઠવ્યા, કપાળમાં વંદન લગાવ્યું (આડતાણી) શરીર ઉપર શ્રેષ્ઠ આભૂષણો પહેર્યા, કાલાચુરનો ધૂપ આપ્યો, લક્ષ્મી સમાન શોભા ધારણ કરી યાવત....અહુ મૂલ્યવાળા એવા થોડા આભરણો-થી શરીર અલંકૃત કર્યું અને કુખજ ચિલાતોત્પન્ન વામન વડહિયા (મોટા કોઠાવાળી વડારણ) બખર દેશની સ્ત્રીઓ, બુકશનની સ્ત્રીઓ, ઇસિનિકા ખાડગણિતા યોનિક દેશની સ્ત્રીઓ, પહલુવિકા પહલુવની સ્ત્રીઓ લકુશની સ્ત્રીઓ આરબણો દ્રમિલ સ્ત્રીઓ સિંહલણો પુલિંદ્ર સ્ત્રીઓ પુષ્કલની સ્ત્રીઓ બહલની સ્ત્રીઓ મુરંડની સ્ત્રીઓ શબરીઓ પારસણો વિવિધ દેશમાં પ્રવીણ અનેલી, પોતપોતાનાં સ્વદેશી વેષવાળી, ઇશારા, વિચાર તથા માગણીને બાણનારી, કુશલ સ્ત્રીઓ વડે ચુકત દાસીસમુહ વર્ષધર (નપુંસક કરેલા) વૃદ્ધ કંચુકીઓ અને અન્ત:પુરના વડેરીના સમુદાયને સાથે લીધો. યાવત....અન્ત:પુરથી નીકળી, નીકળીને જ્યાં બહારનો ભૂમિભાગ છે, જ્યાં ધાર્મિક શ્રેષ્ઠ રથ ઉભો છે. ત્યાં આવી, આવીને યાવત....શ્રેષ્ઠ ધાર્મિક રથ ઉપર ચડી બેઠી, ત્યારે તે ઋષભદત્ત દેવાનંદા બ્રાહ્મણ બ્રાહ્મણીની સાથે ધાર્મિક શ્રેષ્ઠ રથમાં બેસીને પોતાના પરિવાર સાથે બ્રાહ્મણ કુંડઆમ નગરના મધ્યમાંથી નીકળે છે નીકળીને જ્યાં બહુશાળા ચૈત્ય છે ત્યાં આવે છે. આવી ને તીર્થંકરના આતશય રૂપ છત્ર વિગેરેને જુએ છે, બેઠને ધાર્મિકરથને ઉભો રાખે છે, ઉભો રાખીને ધાર્મિક શ્રેષ્ઠ રથથી ઉતરે છે. અને સચિત્ત દ્રવ્યનો ત્યાગ ઇત્યાદિ દ્વિતીય શતકમાં કહેલ પાંચ પ્રકારનાં અભિગમ (મર્યાદા વર્તન) વડે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની સન્મુખ જાય છે. યાવત....ત્રિવિધ (મન, વચન, શરીર,) ભકિત વડે ઉપાસના કરે છે. ત્યારે તે દેવાનંદા બ્રાહ્મણી ધાર્મિક શ્રેષ્ઠ રથથી ઉતરે છે. ઉતરીને અનેક કુખજ યાવત.... વૃદ્ધ કંચુકી વડે વીંટાઇ થકી પાંચ અભિગમ (મર્યાદા) સાચવી શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની સન્મુખ જાય છે--તે આ પ્રમાણે—

સચિત્ત વસ્તુનો ત્યાગ, અચિત્ત વસ્તુનો ત્યાગ, વિનયથી નમોલી દેહલતા, દર્શન થતાવાર હાથ જોડવા, અને મનમાં એક લીનતા પ્રકટાવવી, એ રીતે કરીને જ્યાં શ્રમણ ભગવાન મહાવીર છે. ત્યાં આવે છે. ત્યાં આવીને શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને ત્રણવાર જમણી બાજુથી પ્રદક્ષિણા કરે છે. પ્રદક્ષિણા કરીને વંદન નમસ્કાર કરે છે. વંદન કરીને નમીને ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણને આગળ કરીને રહી થકી પરિવાર સહિત શુશ્રુષા કરતી નમતી વિનયવડે હાથ જોડીને સન્મુખ રહી થકી સેવા કરે છે. ત્યારે તે દેવાનંદા બ્રાહ્મણી પરસેવાથી લીની વિકસિત છે નેત્ર વાળી (હર્ષાતિરેકથી) વલયમાં સ્થૂલતા બહુવાળી વિસ્તાર પામતા કંચુઆવાળી વૃષ્ટિથી હણાતા કદંબ પુષ્પ સમા ઉઘડેલા રોમકુપ (ઉભા રૂંવાડા) વાળી થઈ થકી-અનિમિષ દૃષ્ટિએ શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને જોતી જોતી રહેલી છે. ગૌતમ-હે

૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભંદત ! એમ બહુ માનપૂર્વક શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને વંદન કરે છે. નમન કરે છે વાંદી નમીને બોલ્યો કે—

હે ભગવાન ! આ દેવાનંદા બ્રાહ્મણી પ્રસ્વેદવાળી પૂર્વોક્તરીતે યાવત.... રોમકુપવાળી બનીને આપને અનિમિષનયને જોતી જોતી કેમ ઉભી છે ?

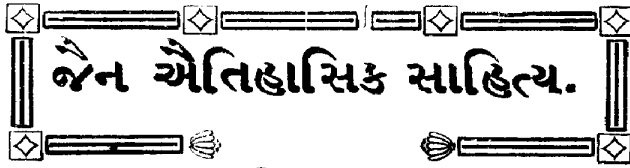
ગૌતમાદિ ! એવા સંકેતપૂર્વક શ્રમણ ભગવાન મહાવીર ગૌતમપ્રત્યે બોલ્યા કે—હે ગૌતમ ! ચોક્કસ દેવાનંદા બ્રાહ્મણી મારી માતા છે. હું દેવાનંદા બ્રાહ્મણીનો આત્મજ છું તેથી તે દેવાનંદા બ્રાહ્મણી તે પ્રથમનાં પુત્રસ્નેહથી પ્રેમવડે પ્રસ્વેદવાળી યાવત....ઉઘડેલા રોમકુપવાળી બની છે. અને અનિમિષ દ્વંષ્ટએ મને જોતી જોતી (ઉભી છે.) ઉભેલી છે ત્યારે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણને માટે દેવાનંદા બ્રાહ્મણીને માટે તે અતિવિશાળ ઋષિ પર્ષદા માટે યાવત..... (સંકડો હજારોની સંખ્યામાં રહેલ મુનિ-યતિની સભામાટે ઉપદેશ આપ્યો).... પર્ષદા ચાલી ગઈ.

ત્યારે તે ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પાસે ધર્મ સાંભળી હૃદયમાં ધરી ખુશી થયો થકો ઉઠે છે. ઉઠીને શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને ત્રણવાર યાવત....નમીને આ પ્રમાણે બોલ્યો કે—હે ભગવાન ! આ (નિઞ્ઞ પ્રવચન) એજ પ્રમાણે છે. હે ભગવાન ! આ તેજ પ્રમાણે છે. જેમ સ્કંદક યાવત..... (આ નિઞ્ઞ પ્રવચન સત્ય છે. સંદેહ રહિત છે ઇષ્ટ છે. અભીષ્ટિ છે ઇરાદા પૂર્વક અભીષ્ટિ છે. શત ૦ ૨ ઉ ૧) કે જે પ્રમાણે તમે આ બોલો છો. એમ કહીને ઇશાન કોણ દિશા ભાગમાં જાય છે. જઈને પોતાની મેળે જ આભરણમાળા તથા અલંકારોને ઉતારે છે. ઉતારીને પોતાની મેળે જ પંચમુષ્ટિક લોચ કરે છે. લોચ કરીને જ્યાં શ્રમણ ભગવાન મહાવીર છે ત્યાં આવે છે, આવીને શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને ત્રણવાર જમણી તરફથી પ્રદક્ષિણા યાવત....નમસ્કાર કરીને બોલ્યો કે—હે ભગવાન ! સંસાર વૃદ્ધાવસ્થા અને મૃત્યુથી સગળી ઉઠ્યો છે. હે ભગવાન, વૃદ્ધાવસ્થા અને મૃત્યુથી સંસાર અતિશય ભડભડી રહ્યો છે. એ રીતે સ્કંદક (ગૃહસ્થનું ઉદ્ધારણ વિગેરે, શતક, ૨ ઉ ૧) ની પેઠે અનુક્રમવડે દીક્ષાનો સ્વીકાર કર્યો યાવત.....સામાયિક વિગેરે (આચારાંગાદિ) અગ્નીઆર અંગોને ભણે છે. યાવત....વિચિત્ર તપોવિધાનવડે આત્માને ધ્યાતા, ઘણાં વર્ષ સુધી દીક્ષા પર્યાય પાળે છે. પાળીને માસિક સંલેષણાવડે સેવે છે. ઉન્નત કરે છે. (જુસિતા) સેવીને અનશનવડે સાઠ ટંકના આહારનો ત્યાગ કરે છે. આહાર તણને જેને માટે નમ્ર ભાવ કરાય છે. (અનશન ક્રિયા વિગેરે મૃત્યુ પછી વસ્ત્ર પાત્રનું ગ્રહણ વિગેરે) યાવત....તે પહે ચડીને યાવત....(સિદ્ધ થયા બુદ્ધ થયા) સર્વ દુઃખો રહિત થયા.

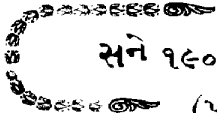
ત્યારે તે દેવાનંદા બ્રાહ્મણીએ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પાસે ધર્મ સાંભળી

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૯૭

સકુનિક વિહાર.

સને ૧૯૦૫ ના જુલાઈથી સને ૧૯૦૬ ના માર્ચ સુધીના વેસ્ટર્ન સર્કલ

(પશ્ચિમ ભાગ) ના ઇન્ડીયન આર્ચીઓલોજીકલ સર્વે સંબંધના પ્રોગ્રેસ રીપોર્ટના પૃષ્ઠ ૪૧-૪૨ પાસે ૨૪ માં મુખ્ય પ્રેસિડેન્સીની મહીકાંઠા એજન્સીમાં આવેલા દાંતા નામના દેશી રાજ્યના મુખ્ય દાંતા ગામથી ઉત્તર પૂર્વ દિશાએ આશરે ચઉદ માર્ગલ દૂર કુંભારીઆમાં શ્રી નેમીનાથ મહારાજના દેવળના બંધ ચોરડા (ગઢ મંડપ) માં ના જૈન કોતરકામ સંબંધે મેં નીચે પ્રમાણે રી-માર્ક કરેલો છે. “ પૂજાની વસ્તુઓ પૈકી વિશેષ રમુજી વસ્તુ એક શીલા તકતો છે કે જેના ઉપર જમણી બાજુએ કોતરકામ છે, તેના પરથી તીર્થ યાત્રી એવા અર્થ સમજાય છે. અને બીજી બાજુએ એક ઝાડ અને તેની નીચે ચાર ચિત્રો આવેલાં છે, જેમાંના ત્રણ એક બાજુએ અને એક બીજી બાજુએ આવેલું છે. આ બીજી તરફ એક ચિત્ર નીચેથી ઝાડ ઉપરના પક્ષી તરફ તીર ફેંકતો હોય એવા દેખાવમાં આવેલું છે. તેની નીચેનો લેખ આ પ્રમાણે હકીકત વર્ણવે છે—

હૃદયમાં ધરી ખુશી થયા થકા શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને ત્રણવાર જમણી બાજુથી પ્રદક્ષિણા યાવત.....નમસ્કાર કરીને આ પ્રમાણે જણાવ્યું કે—હે ભગવાન ! આ (નિગ્રંથ પ્રવચન) એજ પ્રમાણે છે. હે ભગવાન આ તેજ પ્રમાણે છે. એ રીતે જેમ ઋષભદત્ત. તેમ કહે છે. યાવત....ધર્મ કહે છે. ત્યારે શ્રમણ ભગવાન મહાવીર દેવાનંદા બ્રાહ્મણીને સ્વયમેવ દિક્ષિત કરે છે; દિક્ષિત કરીને પોતાની ઇચ્છાથી જ આર્યચંદના સાધ્વીને શિષ્યા તરીકે સોંપે છે. ત્યારે તે આર્યચંદના આર્યા દેવાનંદા બ્રાહ્મણીને પોતાને હાથે જ મુંડન કરાવે છે. (કેશલુંચન કરે છે શિષ્યા બનાવે છે) અને સ્વયમેવ શિક્ષણ આપે છે. એ પ્રમાણે ઋષભદત્તની પેઠે આર્યા ચંદના સાધ્વીનાં આ એવા સ્વરૂપનાં ધાર્મિક કથનને પ્રેમપૂર્વક સ્વીકારે છે. (આદરે છે) તેમની આજ્ઞા થાય તેજ પ્રમાણે ચાલે છે (વર્તન કરે છે) યાવત....સંયમમાં પ્રયત્નશીલ રહે છે. ત્યારે તે દેવાનંદા સાધ્વી આર્યચંદના સાધ્વી પાસે સામાયિક વિગેરે અગીઆર અંગોને શીખે છે. શેષ કથન પૂર્વ પ્રમાણે જાણવું. યાવત., (દેવાનંદા સાધ્વી સિદ્ધ થયા બુદ્ધ થયા) સર્વ દુઃખ રહિત થયા.

(ઇતિ ઋષભદત્ત દેવાનંદા ચારત્ર સમાપ્ત) (ચાલુ)

શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામિ-ચિંતમ-અશ્વાવબોધ સમલિકા વિહાર તીર્થ આદ્યાર સહિતમ્

આનો પાછળનો ભાગ મને તદ્દન સ્પષ્ટ સમજાતો નથી પણ આગલા ભાગ પરથી સમજાય છે કે તે કોતરકામમાં વીશમા તીર્થ કર શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામિની પ્રતિમા હતી. પાછલા ભાગમાં જે તીર્થ શબ્દ આવેલો છે તે જમણી બાજુના લેખનો અર્થ સ્પષ્ટ કરે છે. તેનો અર્થ મારા જણાવ્યા પ્રમાણે તીર્થ અગર નહીં થાય છે.

પણ તીર્થનું નામ અને બીજી વિગત જે તેની સાથે જણાવી છે તે બરાબર સ્પષ્ટ સમજાતી નથી ” આથી સ્પષ્ટ થાય છે કે જ્યારે મેં ઉપરનો હેવાલ લખ્યો ત્યારે લેખનો આશય કે કોતરકામની સવિસ્તર હકીકત મને સમજાઈ નહોતી. અને તેથી સ્વાભાવિક રીતે મીં કાઉન્સ કે જેઓ લાંબા વખત એજ આણુ પર્વતપર હતા તેમજ જેમણે તેજપાલના દેવળના ગભારા બહારના ઘૂમટમાંના તેવા જ પ્રકારના કોતરકામનો નકશો દીધો હતો તેઓ આ હકીકત કંઈ સ્પષ્ટ કરશે એમ આતુરતા પૂર્વક ધારવામાં હતું. પણ મીં કાઉન્સે એક ફૂટનોટમાં નીચે પ્રમાણે સૂચના કરી છે “ જનલેવાના દૃષ્ટાંતના ચિતાર હોવાથી જોનોને તિરસ્કાર ભરેલો હોવાને લીધે તે કાળજી પૂર્વક જોવા જેવી બાબત છે. મછવાનો જે ચિતાર આપેલો છે તે તે જમાનાને લઈને સહેતુક હોય એ શંકાયુક્ત છે. તે ઘણું કરી કોતરકામ કરનાર કારીગરની કલ્પના શક્તિ છે. ” આથી મારા જ્ઞાનમાં કંઈ ઉમેરો થયો નહીં. અને તે કોતરકામનો અર્થ પ્રથમની માફક જ સમજાયા વગરનો રહ્યો.

હવે હમણાં જ હું જણાવી ગયો છું કે આણુ પર્વત ઉપર તેજપાલના દેવળમાં બહારના ઘૂમટમાં એક લગભગ બરોબર મળતો આવા જ પ્રકારનો લેખ છે. અને પ્રોસેસ રીપોર્ટમાં આ ઉપરનો હેવાલ વર્ણવતાં ફૂટનોટમાં પણ તેજ પ્રમાણે કહ્યું છે. ગઈ મોસમમાં આ દેવળ મેં જોયું હતું. અને મને જોતાં આશ્ચર્ય લાગ્યું કે બહારનાં ઘૂમટમાં જે કોતરકામ છે તે શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીના સંબંધમાં છે. એવું લેખ ઉપરથી અનુમાન થતું હતું કે તે કોતરકામ કોઈપણ રીતે તે તીર્થ કર સંબંધમાં છે. સુભાગ્યે જ્યારે હું આણુપર્વતપર હતો ત્યારે ત્યાં વિદ્વાન પ્રવર્તક મુનિ શ્રી કાન્તિવિજયજી નામના જૈન સાધુ હતા અને તેમણે આ કોતરકામનો વિગતવાર હેવાલ મને સમજાવવા કૃપા કરી, પણ આ હેવાલ કયા જૈન ગ્રંથમાં આપેલો છે તે ગ્રંથનું નામ બતાવી શક્યા નહીં. પણ એકવખત તપાસનો મુદ્દો હાથમાં આવવાથી કેટલીક તપાસને અંતે જણાયું કે એવો જ હેવાલ શ્રી શાન્તિ-વિજયજીએ એક “જૈન” નામના સાપ્તાહિક પત્રમાં પ્રસિદ્ધ કર્યો હતો. આમાં પણ તેઓશ્રીએ જણાવ્યું નહોતું કે આ હેવાલ કયા ગ્રંથને આધારે છે. મને એકાએક

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૮૯

એમ વિચાર આવ્યો કે અશ્વાવબોધ અને સકુનિકા વિહાર એ તીર્થો છે તેથી તે હેવાલ તીર્થકલ્પ નામના જૈન ગ્રંથમાં આવેલો હોવો જોઈએ. મેં એની ત્રણ હસ્ત-લિખિત નકલો મેળવી અને મારા પ્રયાસ સફળ નિવડ્યા અને તેમાં આપેલી હકી-કત જોયાથી તે કોતરકામનો અર્થ સમજાવવા નીચે પ્રમાણે પ્રયત્નમાં જોડાઉં છું.

પ્રથમ ભાષાંતર કરવામાં જે એક બે ભૂલો થએલી છે તે સુધારવી જરૂરની છે. તે લેખનો અર્થ સમજ્યા વગર મેં **સમલિકા** અક્ષરોને **સ-મલિકા** એ પ્રમાણે છુટા પાડ્યા હતા. અને **સ** નો અર્થ મેં **સહ** ધારી ઉપસર્ગ તરીકે ગણ્યો હતો અને નામની સાથે ભળીને સમાસિક વિશેષણ કે ક્રીયાવિશેષણ થતું હશે પણ આ-ગળની હકીકતથી સમજાશે કે સમલિકા એક સમાસિક શબ્દ ન હતાં એક આગો શબ્દ છે. જેનો અર્થ એક જાતનું સ્ત્રીજાતિનું સમડી નામનું પક્ષી થાય છે જે શુન્દરાતી શબ્દ “ સમડી ” નું સંસ્કૃતભાષાનું રૂપ છે. તેજ પ્રમાણે મેં અશ્વાવ-બોધ શબ્દ બે જુદા શબ્દો તરીકે ગણ્યા. જોકે તે એક સ્થળનું નામ છે તોપણ તે એકજ શબ્દ તરીકે ગણવો જોઈતો હતો. આટલી સુધારણા કર્યા બાદ તે લેખની નકલ આ પ્રમાણે છે—

શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામિ-વિંબમ્-અશ્વાવબોધ-સમલિકા-વિહાર-તીર્થઓ-દ્વાર-સહિતમ્. તે લેખ છેવટ ત્રણ બાબત સંબંધમાં કહે છે.

(૧) શ્રી મુનિ સુવ્રતસ્વામિની પ્રતિમા (ણિંબ) (૨) અશ્વાવબોધ તીર્થ (૩) સમલિકા વિહાર તીર્થ. આપણે જાણીએ છીએ કે શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી એ વીસમા તીર્થંકર છે અને બીજા ચિત્રના પ્રથમ અર્ધમાં આપણે તેમની પ્રતિમા જોઈએ છીએ, પણ અશ્વાવબોધ અને સમલિકાવિહાર સંબંધમાં કંઈ જાણવામાં નથી. મેં જણાવ્યું છે તેમ તીર્થ કલ્પ નામના પ્રખ્યાત ગ્રંથના અશ્વાવબોધ કલ્પ નામના પ્રકર્ણમાં આ બંને તીર્થો સંબંધી સવિસ્તર હકીકત આપેલી છે. તે ગ્રંથ પ્રાકૃત ભાષામાં છે. પણ તેનો અશ્વાવ બોધને લગતો ઘણો ભાગ સારાંશ ઈંડીયન એન્ડી કવીટી વોલ્યુમ ૩૦ પૃષ્ઠ ૨૬૩ માં પ્રસિદ્ધ થયેલા શત્રુંજય માહાત્મ્યના મૂળ તત્ત્વ શોધનમાં વધારા તરીકે જણાયેલું છે. તેથી આપણા ચાલુ કાર્ય માટે મૂળ ગ્રંથનો ઉતારો આપવો જરૂરનો નથી. માત્ર તે હેવાલ કે જે મૂળ તત્ત્વ શોધનમાં આપેલો છે તે અત્રે આપવામાં આવે તો બસ થશે. તે આ પ્રમાણે છે.

ફાગણ શુદ્ધી ૧૦ ના રોજ શ્રવણ નક્ષત્રમાં શ્રી મુનિસુવ્રતે પોતાના દીકરાને ગાદીએ બેસાડી ૧૦૦૦ બીજા રાજાઓની સાથે દીક્ષા લીધી. અને શ્રવણ નક્ષત્રની ફાગણ વદી ૧૦ ના રોજ મુનિસુવ્રત સ્વામીનું એક દેવળ બાંધ્યું, જેની સ્થાપના ઈંદ્ર અને બીજા દેવોએ કરી. સ્વામીજી પછી દુનિયાને બોધ આપવા પગે ચાલી

નીકળ્યા અને પ્રતિસ્થાને (પૈઠન) આવી પહોંચ્યા ત્યાં તેમને જણાયું કે (સમાધિથી) બ્રહ્મકુચ્છ નામના ગામમાં થનારા અશ્વમેધમાં સવારે એક અશ્વ જે પૂર્વ જન્મમાં પોતાનો મિત્ર હતો તેને બહી આપવાનો છે અને તુરત નીકળ્યા અને રસ્તામાં પળવાર સિદ્ધપુર આગળ વિશ્રામ લીધો. જે ઠેકાણે એક દેવળ વજ્રભીત રાજાએ મળસકે ઉભું કીધું. સવારમાં વહેલાં સ્વામીજી બ્રહ્મકુચ્છ પહોંચ્યા જે ઠેકાણે ૬૦ જોજન દૂર થતું હતું. અને કોરન્ટ જંગલમાં મુકામ કર્યો કે જ્યાં દેવો અને જીવજંતુને સ્થળનો ગવર્નર પોતાના સૈન્ય અને તે અશ્વ સાથે દર્શનમાં જતા હતા. તે મુનિએ તે મંડળને નીચે પ્રમાણે બોધ આપ્યો. આ દુનિયા એક ભયંકર બિયાબાન જંગલ છે. અહીંઆ દુષ્ટ પ્રાણીઓથી વચમાં ઘેરાયેલો એ અનાથ પ્રાણી અગર પ્રવાસીને અસુરો ઘણુંજ રીખાવે છે. પવિત્ર માર્ગમાં ચાલતાં તેને ચાર દોર બાંધેલો છે અને દુષ્ટ જંગલી તેને ઘણું દુઃખ દે છે. તે માત્ર પવિત્ર અને પૂજ્યપણથી બચાવી શકાય છે. અનાથનો બચાવ કરવો એજ ધર્મ છે અને તેજ કરજથી બધાને સુખ આપી શકાય છે. જીવજંતુએ પૂછ્યું કે આ બોધ કેને લાભકર્તા છે, તેના જવાબમાં બોધકે જવાબ દીધો કે “કેઈ નહિ પણ તે ઘોડો” જીવજંતુ રાજાએ કહ્યું સાહિબજી આ ઘોડો કયો કે જે જનાવર છતાં નીતિવાળો છે. મુનિએ જવાબ દીધો “પાછલા જન્મમાં હું એક રાજા હતો અને આ મારો મિત્ર તે વખતે મારો કોન્શીલર હતો. અને તેનું નામ મત્તીસાગર હતું. પણ ખરાબ કર્મોમાં રોકાયેલાથી તે મરી ગયો અને કેટલાક જન્મો પછી તે એક અપ્રમાણિક ગાંધી સાગરદત્ત નામથી પક્ષીનખંડા શહેરમાં થયો. અને જૈન ધર્મના એક શ્રાવક સાથે તેણે દોસ્તદારી કરી. એક જૈન શિક્ષાગુરૂથી તેમને જણાયું કે ત્રાટી, સોજી, કે જવાહીરથી અરીહંતનું દેવળ બનાવવામાં આવે તો લાભકારી છે. મતલબકે આવું દહેડું બાંધનારની બીજી જીવંતીમાં ખરાબ કર્મો થયેલાં હોય તે નાશ પામે છે. આ પ્રમાણે હોવાથી સાગરદત્તે શહેરની બહાર એક સરસ જૈન મંદિર બાંધ્યું અને તેમાં જૈન પ્રતિમાજી મુક્યાં તેમ તેની પૂર્વ બાજુએ એક શિવ મંદિર મોટું કીધું અને એક ઉનાળાના દીવસે તે શીવમંદિરમાં ગયો. કે જ્યાં દર્શન કરવા આવેલાઓ ધીના વાસણમાંથી કંસારીઓને કાઢી પગ તળે ચગદી નાંખતાં તેણે જોયાં. તેને દીલગીરી થઈ અને પોતાના કપડાવતી તે દેવળમાં સાફ કરવા લાગ્યો મુખ્ય પૂજારીએ પોતાનું કામ ચાલુ રાખી તેને કહ્યું કે તમે આ સફેદ કીડીયોથી છતરાઓ છો કારણ કે આવા સાધનથી તમે તેને બચાવવા માગો છો. સાગરદત્તે પોતે વિચાર કર્યો કે આ પૂજારી પણ મુર્ખ માણસો પોતે અને પોતાના માલીકનો નાશ કરશે. તે મરી ગયો અને આ તે તમારો ઘોડો થયો છે. પણ તે પોતાની આગલા જન્મમાં જૈન દેવાલય બંધાવી જે સત્કર્મ કર્યું છે. તેથી હું તેને બચાવવા આવ્યો છું (૩૧૬) આ હેવાલ સાંભળીને તે

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૯૧

ઘોડાને પ્રથમની જીંદગી યાદ આવી અને સાત દિવસ અપવાસ કર્યા અને મરી ગયો. અને ત્યાં સ્વર્ગમાં દેવતા થયો અને તેનું નામ સહસ્રાર સ્વર્ગ હતું. પણ સમાધિ કરવાથી તેને (તે દેવતાને) પોતાની પહેલાંની જીંદગી યાદ આવી અને હુનીયામાં આવી તેણે મુનિસુવ્રતની એક પ્રતિમા કમ્પાનગરીના સોનાના દેવળમાં મુકી અને બ્રહ્મમાં ઘોડાની પ્રતિમા મુકી અને આ પ્રમાણે તેણે મુનિસુવ્રત અને તેમના શિષ્યોની ઇચ્છાઓ પુરી કરી; તે વખતથી બ્રહ્મ અશ્વાવધોધક નામથી એક પવિત્ર સ્થળ તરીકે પ્રખ્યાત થયું અને તેવીજ રીતે શ્રી મુનિ-સુવ્રત અરીહંતે સ્પર્શ કર્યાથી નર્મદા નદી પવિત્ર થઈ. રંકને રાય બનાવનાર થઈ ઉપર આપેલું વૃતાંત તીર્થકલ્પમાં આપેલા વૃતાંતની સાથે બરોબર મળતું છે. તેમાં માત્ર એક જરૂરનો તફાવત છે. તેથી તે ધ્યાનમાં લેવા જેવો છે. આ ઠેકાણે એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે તેઓ કંપાનગરના સોનાના દેવળમાં મુનિસુવ્રતની પ્રતિમા મુકી પણ અશ્વાવધોધના વૃતાંત કે જે તીર્થ કલ્પમાં આવેલું છે તેના છેવટના ભાગમાં સ્પષ્ટ જણાવે છે કે બ્રહ્મમાં મુનિ-સુવ્રતનું દહેરું તેમના પોતાના સમોસરણની જગ્યા ઉપરજ બાંધવામાં આવ્યું હતું અને આ દેવળમાં મૂળ પ્રતિમાજી મુકવામાં આવ્યા હતા. અને ઘોડા તરીકે ના પોતાના જન્મની યાદગીરી માટે એક પુતળું મુક્યું હતું. તે વખતથી બ્રહ્મ અશ્વાવધોધ તીર્થ નામથી ઓળખાયું પણ આગળ ચાલતા કલ્પમાં જણાવ્યું છે કે તે જગ્યા શકુની વિહાર નામથી પ્રસિદ્ધ થઈ. તેમાં આવેલો હેવાલ પ્રાકૃત ભાષામાં અહીંઆ ઉતારવામાં આવ્યો છે.

છેવટના વિભાગ સિવાયનો ઉપરનો હેવાલ તદ્દન સ્પષ્ટ અને સમજી શકાય એવો છે. અને તેના વધારે સ્પષ્ટીકરણની જરૂર નથી. અંબડે શકુનીકાવિહાર તીર્થ ફરીથી બાંધ્યું, એ હકીકત વધારે સમજાવવાની જરૂર છે. કુમારપાળના ચૌલુક્ય રાજ્યના દિવાનના અંબડ (આમ્રભટ) અને બહાડ (વાગ્ભટ) એ બે ઉદા (ઉદયન) ના દિકરા હતા. સૌરાષ્ટ્ર દેશના રાજાની સાથેની લડાઈમાં જ્યારે ઉદયન મરણતોલ ધાયલ થયો ત્યારે તેણે પોતાના દિકરાઓને ઇચ્છા જાહેર કરી કે—તમારે મારાવતી ભર્યનું શકુનીકા વિહાર અને શત્રુજયનું આદીશ્વર મહારાજનું ચૈત્યનો જીર્ણોદ્ધાર કરવો. કુમારપાલ પ્રબંધમાં મેરૂતુંગે આ જીર્ણોદ્ધારનો હેવાલ સવિસ્તર આપ્યો છે અને શકુનીકા વિહારના સંબંધમાં આપણે જાણીએ છીએ કે કુમારપાળ, હેમાચાર્ય, અને અણ્ણીલપુરનો જૈન સમુદાય શ્રી મુનિસુવ્રતના ચૈત્યને ધન ચઢાવવાની ક્રિયામાં સામેલ હતા અને રાજાના હુકમથી આરતી પણ ઉતારવામાં આવી હતી અને પછી ધર્મક્રિયાના છેવટે જ્યારે હેમાચાર્યને આમ્રભટ પ્રણામ કરવા આવ્યા ત્યારે હેમાચાર્યજીએ આમ્રભટને ખુશીથી ચૈત્યના શિખરે નાચતા જોયા તેજ પ્રસંગે સૈધવી દેવીએ કાંઈક ઉપદ્રવ કર્યો. આ બનાવ સાચી

બન્યો છે એવું હેમાચાર્યજીએ જાણીને ભરૂચને પાદરે યશ્વચંદ્રગણીને સાથે લઈને ગયા, તે ઠેકાણે દેવી હતા અને તેમના આગળ ખાંડણી મુકેલી હતી તેમાં ચોખ્ખા નાખ્યા, યશ્વચંદ્રે સાંભેલાવતી ખાંડયા. પહેલા જ ઘા વડે કરીને દેવલ હાથ્યું અને ખીજાએ કરીને તે દેવીની મુર્તિ હેમાચાર્યને પગે પડી. ક્ષમા માગી. પ્રબન્ધચિન્તા માણીના કર્તા આ પ્રમાણે જણાવે છે કે આ પવિત્રદેવી દેવલાંથી થતો ઉપદ્રવ બંધ કરી અને પોતાની નિર્દોષ ક્રિયાનો પ્રભાવ અજમાવી શ્રીમુનિસુવ્રતના દેવલ તરફ આવ્યા.

કુંભારીઆના શ્રી નેમીનાથજીના ચૈત્યમાં કોતરકામ નીચેના લેખ બાબત વિચાર કરીએ. આપણે જોયું છે કે ત્રણ જુદી જુદી બાબતના સંબંધમાં છે. ૧ શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીની પ્રતિમા, ૨ અશ્વાવબોધ તીર્થ ૩ શકુનીક વિહારતીર્થ અને છેવટના બેના ઉદ્ધાર સંબંધમાં હકીકત આપે છે. તીર્થ કદપમાં આપેલી હકીકત ઉપરથી પુરેપુરું આપણે સમજ્યા છીએ કે આ તીર્થોના ઉદ્ધાર કોણે કર્યા. હવે કોતરકામની સવિસ્તર હકીકત જાણવાની રહે છે. ચિત્રો તરફ લક્ષ કરીએ તો એમ જણાશે કે નંબર ૧ નું ચિત્ર અસલ છેજ અને નંબર ૨ ને અસલ ઉપરથી નકલ લીધેલ છે. આખુ ઉપરના તેજપાળના ચૈત્યમાંના કોતરકામનું બીજા નંબરનું જે ચિત્ર છે તે શ્રીમુનિસુવ્રતને ઉદ્દેશીને બહારના ગભારાના ઘુમટનું છે અને તે ઘુમટ ઘણો નાનો છે. તેથી તેનો ફોટોગ્રાફ લેવા જેવો નથી.

તેથી તેનું અલેખન કરી લેવું પડ્યું. એમ જણાશે કે બીજા ચિત્રમાંનું કોતરકામ પુરું અને સંપૂર્ણ છે. પણ નંબર પહેલાનું ચિત્ર અસલનું અડધો નીચલો ભાગ છે. એટલા માટે વિશેષ વિગત સાફ આપણે બીજા ચિત્ર ઉપર આધાર રાખવો પડે છે. આ ચિત્રના ઉપરના અડધા ભાગના મધ્યમાં તીર્થ કરનું ચૈત્ય છે. તેથી એમ સ્પષ્ટ થાય છે કે-તે શ્રી મુનિ સુવ્રતસ્વામીનું હોવું જોઈએ. આ ચૈત્ય લેખમાં આવેલું છે. અને મૂળ અસલ અશ્વએ બાંધેલું કહેવામાં આવે છે અને પછીથી સુદર્શનાએ ફરીથી સુધારેલ અને એમ વિશેષ જીર્ણોદ્ધાર કરેલો તેજ છે. તે અશ્વ અને તેની પાસે ઉભેલો મનુષ્ય જેના હાથમાં તે અશ્વ પકડી રાખેલો છે, જે ચિત્ર બરોબર ડાબી બાજુએ કોતરેલું છે તે જ અશ્વમેધમાંનો ઘોડો જે મુનિ સુવ્રતસ્વામીએ બચાવેલો અને જે જીતશત્રુની પાસે હતો અને જે જીતશત્રુ ભરૂચનો માલીક અને જેની પાસેથી તે ઘોડો છોડાવેલો હતો-ચૈત્યની બરોબર જમણી બાજુએ એક શિલાતકતીમાં એક લડવૈયો પોતાના જમણા હાથમાં એક તરવાર સાથે અને પોતાના ખોળામાં એક બાળક સાથે બેઠેલો છે.

તે ચિત્ર સિલોનના રાજ્ય ચંદ્રગુપ્ત પોતાની સુદર્શના નામની દીકરીને ખોળામાં રાખી બેઠેલાનું નિઃસંશય છે. તે દિકરી જ્યારે ભરૂચનો ધનેશ્વર નામનો વેપારી મળવા આવ્યો હતો તે પ્રસંગનું છે.

તેની સાથેની શિલાતકતીમાં ધનેશ્વર અને તેની પાછળ પોતાના એક નોકર

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૯૩

રાજા ભેટ લઈને આવેલો તે પાછળ ઉભેલાનું ચિત્ર છે. જમણી બાજુના નીચેના અર્ધ ભાગ કોતરકામનો ઘણોખરો ભાગ નહીનો છે. જુદી જુદી જાતની માછલીઓ મગર, કાચબા વગેરે જાતના જળચર પ્રાણીઓ તેમજ નદીનો પ્રવાહનો રસ્તો એ વગેરે ઉપરથી નિઃસંશય ખાતરી થાય છે કે તે નદીનો ભાગ છે. આ નર્મદા નદી હોવી જોઈએ. અને તેના કોઈક ભાગપર ભરૂચ પહોંચતાં પહેલાં સુદર્શનાએ વહાણમાં મુસાફરી કરી હોવી જોઈએ. નદીમાં નિઃસંશય રીતે સુદર્શના ના કાફલા બે વહાણનું ચિત્ર આપેલું છે. આ પૈકીના મોટા વહાણમાં—જે સ્ત્રીની પાછળ એક છત્ર ધરેલું છે, તે સુદર્શનાની હોવી જોઈએ.

તે કોતરકામનો બાકીનો ભાગ શકુનીકામાં સુદર્શનાનો જન્મ બતાવે છે. જાડ ઉપરનું પક્ષી સમડી છે. અને તે જાડ વડનું છે. અને તે કોરટક વનમાં આવેલું છે. અને શિકારીનો દેખાવ આપેલો છે. તે શિકારી તેના તરફ તીર ફેંકનારો માણસ છે. તે સમડી શિકારીના ઘરમાંથી માંસનો કડકો છાનીમાની લઈને ઉડી ગઈ હતી. અને જો કે બીજા ચિત્રમાં કંઈ નથી તો પણ પહેલા ચિત્રમાં તે માંસનો કડકો ખાતી હોય એવો ચોક્કસ દેખાવ છે.

નીચે એક બીજી સમડી છે. જેથી એમ સમજાય છે કે તે તીર વાગવાથી—નીચે પડેલી સમડી હોવી જોઈએ. તેની પાસે જૈન સાધુઓ છે. એના હાથમાં તરપણી અને બન્નેની પાસે રજોહરણ છે. આ પૈકી એક નિઃસંશય સાધુ છે કે જેમણે તેના ઉપર પાણી છાટ્યું અને તેને પંચનમસ્કાર સંભળાવ્યા જેના પ્રભાવે કરીને તે સિલોનના રાજાની દીકરી થઈ—બીજા ચિત્રમાં નીચેના બંને પુણ્યમાં—એક તરફ એક સ્ત્રી અને એક તરફ એક પુરૂષ ઉભેલા છે. તે પુરૂષ દાદીવાળો છે, અને બન્ને જણે હાથ જોડેલા છે. શકુનીકા તરીકે જો સુદર્શનાનો જન્મ વૃત્તાંત આ દેખાવ ઉપરથી થતો નથી.

પહેલા નંબરના ચિત્રમાં તેઓના સ્થળ ઉલટ સુલટ છે. અને તેથી એમ સ્પષ્ટ થાય છે કે તે આપેલા દેખાવથી જુદું છે. તે શિલાતકતીમાં જુદા જુદા કોતરેલા છે. તેજ મનુષ્ય અને સ્ત્રી તે મુનિ સુવ્રતના ઐત્યની નજીક ઉભેલા સ્પષ્ટ કોતરેલાં છે. તે કોણ છે તે ચોક્કસપણે કહી શકાય નહિ, પણ હું ધારું છું કે તે અંબડ અને તેની સ્ત્રી છે. ચૈત્યો બંધાવનાર મનુષ્યો પોતાના પુતળા બેસાડે છે તે વહીવટ એવો સાધારણ છે કે તેના પુરાવાની જરૂર નથી અને તે લેખ અશ્વાવળોધ અને શકુનીકા સંબંધમાં છે. અને તે અંબડ જમાનાની પછીનો છે તેથી જ્યારે તેમણે તે દેહરાના જીર્ણોદ્ધાર કરાવેલો તેવખતે તેણે પોતાના અને પોતાની સ્ત્રીના પુતળા બેસાડેલા હોવા જોઈએ.*

* (હિંદી સરકારના શોધખોળ ખાતા ઉપરી ડૉ. ભાંડારકરની નોંધ ઉપરથી અને બીજે ૨૨ જેથી સંગ્રહ કરેલ)

૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સોડહં

卐

આત્માનું કિંચિત્ દિગ્દર્શન.

સત્તાથી સિદ્ધના સમો,
વ્યક્તિથી ભિન્નતા ખરે,
કર્મના લેહ ત્યાગતાં,
બબ્બ એ સોડહં,
રાગ તે હું નહિ,
ક્રોધ નથી આત્મજ,
મમત્વતા આત્મની નહિ,
નથી હું જડ રૂપમાં,
મિથ્યાત્વમોહી હું નહિ,
પંચ શરીરી નહિ,
પુણ્ણલિક રાગ વાણીમાં,
હું નથી,

હું છું સોડહં—

આત્મા શુદ્ધ સ્વભાવમય,
જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રધારી,
અકથ્ય રૂપમાં—

હું છું,

દ્રવ્યાર્થિક અપેક્ષાએ નિત્ય,
પર્યાયાર્થિક અપેક્ષાએ અનિત્ય,
એવો ગહન હું,
અસંખ્ય પ્રદેશ આત્માના,
અનંતા શુષ્ણ પ્રત્યેકમાં,
ઉત્પાદ વ્યય કમ એમનો,

પરમપુરૂષાર્થમય—સચ્ચિદાનંદમય—સોડહં

અરૂપી હું નિરાકાર;
કર્મમેલ જતાં નિરંજન.
નથી જન્મ જેહનો;
આત્મા એ હું અજ.
કિંચિત્ નાશ નથી આત્માનો;
એવો અવિનાશી હું;
નથી સ્વભાવ આત્મનો;
લેપાવા રાગદ્વેષમાં;
એવો નિર્લેપ હું;
અનંત શુષ્ણ આત્મના;
ભિન્ન આત્માથી નહિ;
એવો અભિન્ન હું;

લય થતાં કર્મનો;
લોકતા અનંત સુખનો;
બાહ્યને આંતરિક અન્થિથી;
ભિન્નરૂપી થતાં;
નિર્જેથ હું,
કર્મને કાઢતાં;
સમર્થ શક્તિવંત હું;
ગતિચાર અષ્ટકર્મને;
મનનો ધર્મ લોપવા;
શક્તિવંત હું;
શુદ્ધ સમતામય—

અનિલવાલ જેઠાલાલ શાહ.

महावीर मोक्षविलाप.

६५

महावीर मोक्षविलाप

(अनुष्टुप)

हा (!) देव ! किं कृतं स्वामिन् ! अस्माकं चित्तचन्द्रमः ।
जाता निर्नायकाः सर्वे कलौ हालाहलोपमे ॥

(२)

अहो (!) स्वर्भू-र्भुवोलोक-व्राता यातोऽधुना शिवम् ।
त्रैलोक्य भावतीक्ष्णांशुर्भास्वरो भगवान् गतः ॥

(३)

नन्दिवर्धन भूपाद्या गौतमादि महर्षयः ।
वीरा धीरा भवन्तोऽपि विलपन्ति सुराधिपाः ॥

(४)

(उपजाति)

क वीर ! यातो बहु कष्ट काले ।
धन्वन्तरिस्त्वं बहु रोगयुक्तान्
मुक्त्वा, दयालो ! यदि नः समं हि
तिष्ठेस्तदा का चतिराऽऽस्पृशेत्त्वाम् ?

(५)

अस्तोऽद्य लोके जगतीप्रदीपो
जातश्च तेनैव महान्धकारः ।

१ त्रिलोकस्थ पदार्थ प्रकाशने—(ज्ञाने) सूर्यः । २ दीप्तः
३ स्वच्छन्द चारिणः ।

सर्वे च भूताः स्वमनोऽनुकूला
न धर्मतत्त्वं प्रविदन्ति मूढाः ॥

(६)

केचिच्च धर्मं प्रलपन्ति कामे
केचिच्च हिंसाकरणे वदन्ति
केचिद्विवादे कपटे च केचि-
दित्थं लपन्तो विवदन्ति पापाः ॥

(७)

इर्ष्यादिदोषैश्च परस्परं ही (!)
दुराशयाः श्वान इव स्वजात्या
भक्तायमाना जिन ! शासनं ते
प्रनिन्दयिष्यन्ति हहा (!) किमु स्यात् ?

(८)

एवं प्रदीप्तो दवपावकोऽत्राऽऽ
लभ्यामहे कं जलरूपमीश ! ?
ब्रवीतु वीर ! ग्रहताऽखिलाघ ! ।
किं त्वत्समोऽत्रक्षमकोऽस्तिकोऽपि ?

१ अत्रार्थतः प्रलपिष्यन्तीति भविष्यत्कालोवेद्यः ' वर्तमान-
सामीप्ये भूते भविष्यति च वर्तमानवद्रेति व्याकरण नियमात् ।

२ एवमन्यत्राऽपि भक्ता इवाचरन्तीति भक्तायमानाः, वस्तु-
तस्तु न भक्ता इत्यर्थः ।

३ शाशननिन्दायोग्यं व्यर्थक्लेशादि कार्यं कृत्वान्यैःद्वारा
निन्दायोग्यं करिष्यन्तीतिभावः । ४ दबाग्निः । ५ शान्तिकर्ता ।

भट्टापीर भोक्षविलाय.

८७

(६)

सूर्यश्रिये वीरविभौ प्रयाते

लोकादमुष्मात्तु शिवं, कलौ हा (!)

पापान्धकारः प्रसरीसरीति

भय्याब्जवृन्दा मल्लिनीभवन्ति ॥

(१०)

मोहादि चौराश्च यदृच्छयैवसत्तत्त्व.

लक्ष्मीं भविनां हरन्ते

पाखण्डिघूका प्रबलं सुलभ्य

सम्यक्त्वहंसं बहु दुःखयन्ति ॥

(११)

—द्वाम्यायुग्मम्

(अनुष्टुप्)

श्रयामहेऽद्यकंनार्थं कश्चाँऽधं ब्रूमहे स्वकम्

कश्च नत्वा स्वमौलिं च पवित्रीकूर्महे विभो !

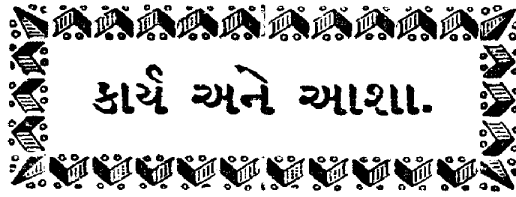
(१२)

भावोद्द्योते प्रभौ याते हस्तिपालादिकैर्नपैः

द्रव्योद्द्योतः कृतो दीपैस्ततो दीपालिकोद्गता

मुनिहिमांशुविजयोऽनेकान्ती शिवपुरी

१ सूर्यतुल्ये । २ पापमेवान्धकारः । ३ भय्या एव कमल-
समूहाः । ४ सकोचं—अवनतिं प्राप्नुवन्ति । ५ मिथ्योपदेशेनान्ये-
तान्तरीयाः सद्धर्मदूषयन्तीभावः । ६ अपराधं दुखं वा । ७ सत्य
प्रकाशे (वीरप्रभौ) । ८ तेजः कायजन्यआलोकः । ९ तद्विनादा-
रभ्य । १० उद्धृता पर्वत्वेनारब्धेति भावः ॥

કાર્ય અને આશા.

ચિત્તલદાસ મૂ. શાહ બી. એ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૭૬ થી શરૂ)

ઘણું ખર્ચ એવું જોવામાં આવે છે કે ઘણા મનુષ્યો બાહ્ય પ્રભાવને લઈને પોતાની નિશ્ચયાત્મક પ્રકૃતિને નિષેધાર્થક પ્રકૃતિમાં બદલી નાંખે છે. તેઓ પોતાનો આત્મવિશ્વાસ ખોઈ બેસે છે. તેઓનો સ્વશક્તિમાં વિશ્વાસ ચાલ્યો જાય છે, કેમકે તેઓ લોકોના નિરાશાજનક વચનોથી પ્રભાવિત બની જાય છે અને લોકો પાસેથી હમેશાં અપૂર્ણતાના વિચાર સાંભળ્યા કરે છે. લોકો તો તેઓને કહ્યા કરે છે કે તમને તમારા વ્યવસાયનું જ્ઞાન નથી. તમે જે વ્યવસાય કરી રહ્યા છો તેને માટે તમે લાયક નથી. આને લઈને તેઓની પ્રાથમિક શક્તિ હુણાઈ જાય છે અને ફરી તેઓ કોઈપણ કાર્ય પહેલાં જેટલા ઉત્સાહથી કરતા નથી. તેઓ પોતાની નિર્ણય શક્તિ ગુમાવે છે તેથી કોઈપણ મહત્વનાં કાર્યનો નિર્ણય કરતાં ડરે છે. તેઓનું મન ઠેકાણે નથી રહેતું. એ રીતે નેતા થવાને બદલે તેઓ અનુયાયી બની જાય છે.

આપણા આત્મામાં એક મહાન અલૌકિક શક્તિ રહેલી છે, જેનું વિવેચન આપણે નથી કરી શકતા, પરંતુ જેનું ભાન આપણને હોય છે. ઉક્ત શક્તિ આપણી આજ્ઞાઓનું પાલન કરે છે અને આપણા નિશ્ચયને પરિપુષ્ટ કરે છે.

ઘડીભર માની લ્યો કે આપણે એવા વિચાર કરીએ—માની બેસીએ કે “આપણે કંઈ નથી, તુચ્છ છીએ, ક્ષુદ્ર છીએ, નિર્બળ કીડા સમાન છીએ, આપણે બીજા જેટલા સારા નથી.” તો તે સર્વ બાબતો આપણા આત્માની નોંધપોથીમાં લખાઈ જશે અને તેનું પરિણામ એ આવશે કે આપણે ખરેખર એવાજ બની જશું. જો આપણે તંગીના, નિર્બળતાના, આરોગ્યતાના, અકર્મભયતાના વિચારો જ પ્રકટ કરતા રહેશું તો તેનું પ્રતિબિંબ આપણા આત્મામાંજ પડશે, જે ઘણુંજ ખરાબ છે.

એથી ઉલટું જો આપણે નિશ્ચયપૂર્વક એમ માનીએ કે વિશ્વનો તમામ સારી વસ્તુઓના આપણે અધિકારી છીએ, તેઓના ઉપર આપણે સ્વાભાવિક હક્ક છે અને જો આપણને આપણા ઐશ્વર્ય ઉપર દ્રઢ વિશ્વાસ હોય, જો આપણે દ્રઢતાથી એટલી શ્રદ્ધા રાખીએ કે આપણે આપણા જીવનનો ઉદ્દેશ સારી રીતે સિદ્ધ કરી રહ્યા છીએ, જો આપણે એવોજ નિશ્ચય હોય કે શક્તિ અમારી છે, સ્વાસ્થ્ય અમારું છે, આધિ, વ્યાધિ, નિર્બલતા તથા વિરોધ સાથે અમારે કશી લેવા દેવા નથી તો આપણાં મનમાં એક એવી ઉત્પાદક અને નિશ્ચયાત્મક શક્તિ રહેલી છે

કાર્ય અને આશા.

૯૯

કે જે આપણા બધા અભિલાષોને, મનોરથોને તથા ઉંચા જીવનોદેશને જરૂર પુરેપુરા સફલ કરશે અને પતિત દશામાંથી આપણે ઉદ્ધાર કરશે.

વિચાર બે પ્રકારના હોય છે. એક જાતના વિચારો આપણાં શરીરને, મનને તથા આત્માને પરિપુષ્ટ અને પૂર્ણ કરે છે, તેનામાં દિવ્યતા લાવે છે અને આનન્દ, ઉત્સાહ, તેજની વૃદ્ધિ કરે છે. બીજા પ્રકારના વિચારો આપણા શરીરને, મનને, આત્માને નીચે પાડે છે, તેને નિર્જલ બનાવે છે, અને દુઃખ, દરિદ્રતા, આધિ વ્યાધિના દુર્ભાવથી તેને મલીન કરે છે. પહેલા પ્રકારના વિચારો આપણા રક્ષક છે અને બીજા પ્રકારના વિચારો આપણા લક્ષક છે.

આપણી વિચારશક્તિમાં કેટલું બળ છે, કેટલો દ્રઢાચક છે એ ઉપરથી આપણે આપણી કાર્યસંપાદિકા શક્તિનું પરિમાણ જાણી શકીએ છીએ. અનેક મનુષ્યોની વિચારશક્તિ એટલી બધી નબળી હોય છે કે તેઓ પોતાનાં મનને જરૂરી બળથી સુસંગઠિત નથી કરી શકતા, તેને લઈને તેઓ સંસારમાં વધારે કાર્ય નથી કરી શકતા.

આપણે કોઈ મનુષ્યને મળતાં વેંતજ કહી શકીએ કે તેની વિચારશક્તિ પ્રબળ છે કે નિર્બળ; કેમકે તેના મુખમાંથી નિકળતા પ્રત્યેક શબ્દથી એનો ખ્યાલ આવી જાય છે.

ઘણાં મનુષ્યોની વિચારશક્તિ એવી પ્રબળ હોય છે કે તેઓ બીજાની ઉપર પોતાનો પ્રભાવ તત્કાળ પાડે છે. તેઓને જોતાં જ લોકોમાં નવીન જીવનનો સંચાર થવા લાગે છે. એવા લોકોને માટે દુનિયા આપોઆપ રસ્તો કરી દે છે. સંસારમાં તેઓ શક્તિનો પ્રકાશ ફેલાવે છે. તેઓ સંસારને સંચાલિત કરે છે. તેઓના શબ્દ માત્રથી સંસારના મોટાં મોટાં કાર્યો થઈ જાય છે. કેમકે લોકોમાં એક સ્વાભાવિક ગુણ રહેલો છે કે તેઓ ઉચ્ચ આત્માની આજ્ઞા પાળવામાં પોતાનાં અહો-ભાગ્ય સમજે છે.

જ્યારે આપણે કોઈ સાચેસાચા મહાત્માને મળીએ છીએ ત્યારે તેની સાથે આપણે પરિચય ન હોય તોપણ તેમનાં દર્શન માત્રથી આપણને એવું ભાન થાય છે કે તેઓ આપણાં શરીરમાં એક જાતની અલૌકિક લાવનાનો-દિવ્ય જીવનનો સંચાર કરી રહ્યા છે. તે વખતે આપણાં હૃદય ઉપર એક પ્રકારનો અફલુત પ્રભાવ પડવા લાગે છે. તેના સંબંધમાં આપણને તરતજ ભાન થવા લાગે છે કે તેનામાં નેતા બનવાની શક્તિ મોબુદ છે—તેમનામાં એ શક્તિ વિદ્યમાન છે કે જે સૃષ્ટિને સંચાલિત કરી શકે છે. એવા પુરૂષને માટે આપણને એવી શ્રદ્ધા બેસે છે કે તેમના કાર્યની સફલતામાં કોઈ અડચણ ઉપસ્થિત નથી કરી શકતું. એથી ઉદ્દુઃ, આપણે કોઈ સાંકડા હૃદયના મનુષ્યને મળીએ છીએ ત્યારે તેનાં હૃદયને આપણી ઉપર નિર્બળ અને નિષેધાત્મક પ્રભાવ પડે છે. એને જોતાંવેત જ આપણને પ્રતીતિ

૧૦૦

મી આત્માનંદ પ્રકાશ.

થાય છે કે તેનું અધઃપતન થઈ ગયું—તે પોતાનાં માર્ગ ઉપર પ્રકાશ નથી પાડી શકતો. જો તમે એમ ઇચ્છતા હો કે લોકોને તમારી શક્તિનો પરિચય થાય તો તમારે તમારી શક્તિઓનો વિકાસ કરવાની જરૂર છે.

સઘળી વિદ્યાઓમાં એ શિરોમણી વિદ્યા છે કે આપણે આપણાં જીવનને સ્થાયી સફલતા અને વિજયથી વિભૂષિત કરવું જોઈએ અને આપણું જીવન સારી રીતે સંસ્કારી થયેલું હશે તો એ કાર્ય જરાપણ કઠિન નથી.

જો કોઈ યુનિવર્સિટીના પદવી ધારી યુવક ઉક્ત વિદ્યાનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યા વગર સંસારમાં પ્રવેશ કરે તો ચોક્કસ સમજવું કે તેનો નાશ—તેની અસફલતા બહુ દૂર નથી. તેના સંશય, ભય, આત્મવિશ્વાસની ન્યૂનતા, નિષેધાત્મક પ્રકૃતિ તેનાં મનને નિષેધાત્મક બનાવીને તેની નિશ્ચયાત્મક, ઉત્પાદક અને સ્વાભાવિક શક્તિનો સંપૂર્ણ નાશ કરી મૂકશે અને તેને ઘણી જ ખરાબ સ્થિતિમાં મૂકી દેશે.

આખી દુનિયાના તમામ દર્શનશાસ્ત્રો અને ભાષાઓ બાજુવા કરતાં એ બાજુવું વિશેષ લાભકારક છે કે આપણે આપણા મનને નિશ્ચયાત્મક રાખીને તેને કેવી રીતે સર્વોત્તમ ઉત્પાદક શક્તિપર સ્થિત કરવું.

ઘણે ભાગે આપણે જોઈએ છીએ કે અનેક માણસો પોતાની માનસિક પ્રકૃતિને નિષેધાત્મક રાખવાને કારણે નિષ્ફળતા પ્રાપ્ત કરે છે. આપણે સમજીએ છીએ કે આપણી માનસિક શક્તિઓને તથા આપણી નિર્જળ પ્રકૃતિને વૈજ્ઞાનિક રીતિથી સુસંગઠિત કરવી એ વધારે શ્રેયસ્કર છે, કેમકે એમ કરવાથી જ આપણને આપણાં કાર્યમાં વધારે સફળતા મળે છે અને આપણા બાવી સંસારને સફલતા-મય અને સુખમય બનાવી શકીએ છીએ.

નિશ્ચયાત્મક વિચારથી નિર્માણ શક્તિનો વિકાસ થાય છે, જે બીજી બધી માનસિક શક્તિઓ કરતાં વિશેષ મહત્વપૂર્ણ છે. જો તમારું મન નિષેધાત્મક પ્રકૃતિ તરફ ઝુકી રહ્યું હોય, જો તમારામાં કોઈપણ કાર્યનો આરંભ કરવાની શક્તિનો અભાવ હોય અને છતાં તમે ઇચ્છતા હો કે તમારામાં નિર્માણ-નિર્મિત શક્તિનો વિકાસ થાય તો તેનો સારો ઉપાય એજ છે કે તમારે તમારા મનને ઉપરોક્ત દુષ્કૃતિથી પાછી હઠાવીને દરેક વસ્તુની તરફ નિશ્ચયાત્મક દૃષ્ટિથી જ જોવું—તમારા મનને ઉત્પાદક શક્તિ તરફ ઝુકાવવું. એ કાર્ય તો જ્યારે તમે બાહ્ય કાર્યથી નિવૃત્ત બનીને આરામ લેતા હો ત્યારે પણ થઈ શકે છે. નિષેધાત્મક વિચારો હમેશાં નિર્જલતા ઉત્પન્ન કરનાર છે. ખરેખર એ ઘણી જ સારી વાત છે કે આપણે આપણાં મનને કેટલીક વખત બાહ્ય પ્રપંચથી નિવૃત્ત રાખ્યા કરવું. વખતોવખત આરામ આપવો. નિષેધાત્મક મન અને નિવૃત્ત મનમાં ઘણો જ તફાવત છે. નિષેધાત્મક મન દોષથી ભરેલું છે, નિવૃત્ત મન નિર્દોષ છે. (ચાહુ)

પ્રકીર્ણ-ઓધ.

૧૦૧

પ્રકીર્ણ-ઓધ.

(લે૦ સદ્ગુણાનુરાગી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ)

તજવા યોગ્ય નાશકારક પાંચ દૂષણો—૧ જ્ઞાનનો ગર્વ, ૨ બુદ્ધિની મંદતા (જડતા), ૩ કૂર-કઠોર વચન, ૪ રૂદ્રભાવ (રૌદ્ર-નિર્દય સ્વભાવ), અને ૫ આગસ-પ્રમાદ એ પાંચ નાશકારક દૂષણો આત્માની ઉન્નતિ (ઉદય) ઇચ્છનારાએ અવશ્ય તજવાં જોઈએ. અર્થાત ઉદયાર્થી જીવોએ ૧ જ્ઞાનનો ગર્વ કરવો નહીં. ૨ મંદબુદ્ધિ રાખવી નહીં. ૩ કઠોર કટુ વચન બોલવા નહીં. ૪ બીજાનું અનિષ્ટ ઇચ્છવા-ચિન્તવવા અને બીજાની શકે તો કરવારૂપ રૌદ્ર પરિણામ સેવવા-આદરવા નહીં. અને ૫ આગસ-પ્રમાદ અંગે ધારવાથી દૂર રહેવું. ઇતિ.

સુશ્રાવકતા—આ લોક કે પરલોક સંબંધી કૃણની આશંસા રહિતપણે, ઉદાર ભાવયુક્ત, હર્ષ-પ્રકર્ષવશ રોમાંચિત સતો સુશ્રાવક વીતરાગ પ્રભુની દ્રવ્ય-ભાવથી પૂજા-ભક્તિ કરે તેમજ સાધર્મીજનોનું વાતસલ્ય સાચવે.

દશ પ્રકારનાં પુન્યક્ષેત્રો—૧ જિનમંદિર, ૨ જિનખંભ, ૩ જિનઆગમ, ૪-૭ ચતુર્વિધ સંઘ, ૮ દીન-દુઃખીજનોને યોગ્ય આશ્રય દાન, ૯ જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રને પુષ્ટિકારી પોષધશાળા, અને ઉક્ત સર્વક્ષેત્રોને સહાયક થાય એવું સાધારણ દ્રવ્ય.

વર્જવા યોગ્ય નવ નિયાળા—અન્ય ભવમાં ૧ રાજા, ૨ ધનવાન, ૩ સ્ત્રી ૪ પુરૂષ, ૫ દેવ, ૬-૭ અદ્ય વિષયવાસનાવાળા અને વગર વિકારવાળા દેવ, ૮ શ્રાવક અને નિર્ધન થવા, પોતે કરેલી ધર્મકરણીના કૃણરૂપે માંગી લેવા એ નવે નિયાળાં સુજનને કરવા યોગ્ય નથી. એવા કૃણની ઇચ્છા પણ વર્જવી.

સાધુજનોને આચરવાની સાત માંડલી—૧ સૂત્ર-ગ્રહણ, ૨ અર્થ-ગ્રહણ, ૩ ભોજન-ગ્રહણ, ૪ કાળ-પ્રતિલેખન, ૫ આવશ્યક-પ્રતિક્રમણ ૬ સ્વાધ્યાય અને સંતારા પોરતી (શયન) સંબંધી એમ સાત માંડલી કહી છે. ઉક્ત કરણી પ્રસંગે સહુ સ્થાનવર્તી સાધુ સાધ્વીઓ પ્રેમભાવે સાથે મળીને ઉક્ત માંડલીની મર્યાદા સાચવી શકે છે. છતી શક્તિએ તેનો અનાદર કરવાથી તેની વિરાધના કરી લેવાય છે.

પૃથ્વીમાં ભૂપણરૂપ પુરૂષો—૧ શક્તિવંત છતાં ક્ષમાશીલ હોય, ૨ શ્રીમંત છતાં ગર્વરહિત હોય અને ૩ વિદ્વાન છતાં ગર્વરહિત-નમ્ર હોય તેમનાથી પૃથ્વી ભૂષિત-અલંકૃત છે.

૧૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સન્ન્યસન સ્વભાવ—૧ પરની નિન્દા કે હાંસી કરતા નથી. ૨ સ્વપ્રશંસા કહો કે આપ વખાણુ પોતે કરતા નથી. ૩ અને પ્રસંગ મળતાં પ્રિય અને હિતવચનો જ વહે છે. આવો સન્ન્યસન સ્વભાવ ખાસ અનુમોદન અને અનુકરણુ યોગ્ય છે. વળી મેઘનાં જળ, ચંદ્રની ચાંદણી, અને ઉત્તમ વૃક્ષોનાં ફળની જેમ ઉત્તમ-સન્ન્યસનોની સઘળી સમૃદ્ધિ પરોપકાર માટે હોય છે.

ઉત્તમ મનુષ્ય—અકાર્ય કરવામાં આળસુ-અનાદરવંત હોય; પરને પીડા ઉપજાવવામાં પાંગળા હોય; પરનિન્દા કરવામાં મૂંગા ને સાંભળવામાં બહેરા હોય; અને પરસ્ત્રી જોવામાં જન્મભંધ હોય, એવાં આચરણુથી ઉત્તમતા આવે-વધે છે.

પરીક્ષા—શિષ્યની પરીક્ષા વિનયમાં, સુભટની પરીક્ષા યુદ્ધ-સંગ્રામમાં મિત્રની પરીક્ષા સંકટમાં થવા પામે છે, તેમ દાન-દાતાની પરીક્ષા દુષ્કાળ પ્રસંગે થવા પામે છે.

દાન પરત્વે—પાસે ધન છતાં દાન દઈ ન શકે, દાન દે છતાં સાથે વાણીની મીઠાશ ન રાખે, એ અંતરાય અને અવિવેકનું પરિણામ લેખાય. પ્રિયવચન સાથે ઉદારતાથી યથાસ્થાને વિવેકપૂર્વક દાન દેનારા સંસારમાં કોઈ વિરતા નજરે પડે છે.

યથા—કોઈક વૃક્ષને ફળ વાઘે પણ શીતળ છાયા ન મળે, ક્યાંક શીતળ છાયા મળે પણ સુસ્વાદુ ફળ ન જોસે, ક્યાંક કંઈને કંઈ વાતની ખામી રહેલી હોય, શીતળ જળ, સુસ્વાદુ ફળ અને શીતળ છાયાવાળાં ઘટાદાર વૃક્ષોયુક્ત સરોવર કોઈ-ક જ સ્થળે હોય છે.

સાત પદાર્થો વૃદ્ધિ—૧ સતકીર્તિ, ૨ સુકુળ, ૩ સુપુત્ર ૪ વિવેક-કળા, ૫ સુમિત્ર, ૬ સફળુષ્ણ અને ૭ સુશીલ એ સાતની વૃદ્ધિથી જીવને ધર્મ-વૃદ્ધિ થવા પામે છે.

હૃદયમાં ધારવા યોગ્ય સાત પદાર્થ—૧ ઉપગાર, ૨ ગુરુ-વચન ૩ સ્વજન અથવા સન્ન્યસન, ૪ સુવિદ્યા, ૫ ગ્રહણુ કરેલાં વ્રત-નિયમ, ૬ વીતરાગ દેવ, અને ૭ નવકાર મહામંત્ર એ સાત વાનાં કદાપિ વીસરવા નહીં. (ચાલુ)

વર્તમાન સમાચાર.

આપણી શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સની સ્ટેન્ડીંગ કમીટીની બેઠક તા. ૭-૧૧-૨૬ ના રોજ શેઠ મકનજી જે. મહેતા બાર-એટ-લો ના પ્રમુખપણા નીચે મળી હતી જેમાં કોન્ફરન્સનું અધિવેશન માહ માસ લગભગ શ્રી જીન્નેર ગામનું શ્રીસંઘનું આમંત્રણ સ્વીકારી ત્યાં ભરવાનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧૦૩

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧ ધર્મ પ્રવચન—ભાગ ૧ લો લેખક આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયધર્મસૂરિ—આ ગ્રંથમાં જુદા જુદા પંદર લેખો કે જેમાં વૈરાગ્ય, તાત્ત્વિકતા, કર્તવ્ય સૂચના વગેરે જુદી જુદી ભાવનાનું પોષણ છે. તેટલું જ નહિ પરંતુ સમયને અનુસરીને અને બંને ત્યાં સુધી સામાજિક દૃષ્ટિએ તે લેખો લખાયેલા તરી આવે છે, જેથી ધર્મ પ્રવચન એ આ ગ્રંથનું નામ ઉચિત છે આ મહાત્માની અનેક શુભ પ્રવૃત્તિમાંની એક આ ઉપદેશ પ્રવૃત્તિ છે. આ ગ્રંથ પ્રથમ ભાગ હોવાથી હજી બીજા લેખો પણ હોવા જોઈએ એમ જણાય છે, જેથી તેઓશ્રીના સુશિષ્ય મંડળને બીજા વિભાગો સત્વર પ્રકટ થાય તેમ પ્રબંધ કરવા વિનંતિ છે. કિંમત રૂ. ૧-૦-૦

૨ આખૂ—પ્રથમ ભાગ—લેખક મુનિરાજશ્રી જયન્તવિજયજી મહારાજ. લેખક મુનિરાજશ્રીની આખૂ તીર્થ ઉપરની રિથરતાએ આ પવિત્ર તીર્થ અને મંદિરોના ઇતિહાસ સંબંધી જન સમાજને માહિતી આપવા, જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્યના સહાયરૂપ એક ગાઇડ તરીકે આ ગ્રંથમાં આખૂજી તીર્થનું વર્ણન લખવામાં આવેલ છે. પ્રયત્ન ઉપકારક અને જાણવા લાયક છે. અપૂર્ણ હકીકતો હજી બીજા ભાગોમાં આવે તેમ જણાય છે. આવી રીતે દરેક જૈન તીર્થોના વર્ણનો પુરતી તપાસના અંગે પ્રકટ થાય તે આવકારદાયક છે. કિંમત રૂ. ૧-૦-૦

૩ પ્રાચીન લેખ સંગ્રહ ભાગ ૧ લો—સંગ્રહક શ્રીમાન આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયધર્મસૂરિ મહારાજ. આવા ગ્રંથો હંમેશા જૂતકાળના ઇતિહાસની સાંકળ જોડનાર છે તેટલું જ નહિ પરંતુ ભારતવર્ષના ઇતિહાસનું જ્ઞાન થતા સહાયક પણ થઈ પડે છે. આવા આવા સાધનો જેટલા જેટલા અંશમાં બહાર આવે તેટલા તેટલા અંશમાં ઇતિહાસનો માર્ગ સરલ થતો જાય છે. શિક્ષાલેખોમાંથી આચાર્યોની પરંપરાઓ, જાતિઓ, વંશો, ગચ્છો વગેરે અનેક બાબતો ઉપર અજવાળું પડે છે. આ લેખ સંગ્રહમાં છુટક છુટક ૫૦૦ લેખો બારમા શતકથી તે સોળમા શતકના મધ્યકાળ સુધીના આવેલા છે, અને તે બધા ધણાં ભાગે ધાતુની મૂર્તિઓ ઉપરના ન્હાના ન્હાના લેખોનો સંગ્રહ છે. જો કે આમાંથી વધારે હકીકતો ન મળી શકે છતાં તે જૈન ઇતિહાસને સહાયક રૂપ તો અવશ્ય થઈ શકે. ત્રણે ગ્રંથો ઉપયોગી છે. મળવાનું સ્થળ શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા ભાવનગર.

સમયકા સંદેશ ભાગ ૧ તથા ભાગ ૨—અનુવાદક ઈંધિરલાલ જૈન વિશારદ પ્રકાશકશ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરૂકુળ વતી બ્રહ્મચારી શંકરદાસજી વિવિધ વિચાર માળામાં મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજીએ જે લેખો આપેલા તેનો આ હિંદી અનુવાદ છે, વર્તમાનકાળને બંધબેસતા, સામાજિક અને સમાજને ઉન્નત કરનારા લેખોનો આ સંગ્રહ મૂલ્ય એક એક આનો.

આદર્શ જૈન—આ ગ્રંથની આ ત્રીજી આવૃત્તિ છે તેજ તેની ઉપયોગીતા છે. બિવિધકાળના તેજસ્વી, આદર્શ અને ચેતનવાન વીરો ધડનાર આ લઘુ પુસ્તક કે જેમાં આદર્શના શુદ્ધ રહસ્યો ભરેલાં છે. તેના લેખક બાઈ બંસીની લઘુ વય છતાં તેમના ગંભીર

૧૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અને પ્રયજ્ઞ વિચારો આ ભુકમાં ભરેલા છે જેથી ભાવિકામાં સાહિત્યમાં તે એક અગત્ય નો ફાળો આપી શકશે. પ્રકાશક જૈન સંસ્થા સાહિત્ય પ્રચારક કાર્યાલય કલોલ (ગુજરાત) કિંમત આઠ આના.

શ્રી સામાયિક પ્રતિક્રમણ સૂત્ર (ભાવાર્થ) —શબ્દાર્થ સહિત પ્રકાશક તથા સંયોજક ભાયાણી હરીલાલ જીવરાજભાઈ કાપડીયા ભાવનગર. મૂલ્ય રૂ. ૧-૦-૦ જૈન સંપ્રદાયના કેટલાક ગચ્છના સામાયિક પ્રતિક્રમણમાં ઘણો ફેર છે. જેવા કે દીગંબરી, લોકાગચ્છ, સ્થાનકવાસી ગચ્છ, આ ભુક સ્થાનકવાસી ગચ્છના સામાયિક પ્રતિક્રમણ સૂત્રની છે. તે ગચ્છમાં ચાલતા, શિખવવામાં આવતાં, અને તેમના તે આવશ્યક ક્રિયા કરવામાં અત્યાર સુધી સુત્રો-પાઠોની ઘણી અશુદ્ધિ ભોલવામાં, ભણવામાં આવતી, તે દોષો દૂર કરવા આ ભુકના લેખક ભાઈ હરિલાલે ઘણા પ્રયાસોતેની શુદ્ધિ કરી શબ્દાર્થ, ભાવાર્થ અને બીજી કેટલીક ઉપયોગી વસ્તુનો સંગ્રહ કરી આ ગ્રંથ પ્રકટ કરેલ છે જેથી તેમના ગચ્છ માટે તે એક ઉપયોગી અને આવકારદાયક વસ્તુ તૈયાર કરેલ છે. જે જે ગ્રંથોની સહાય લીધી છે તેના સાધનો આ ગ્રંથમાં આપેલ છે, તેમજ અન્ય સંપ્રદાય (આપણા) તપગચ્છના મુનિ મહારાજ તથા વિદ્વાન ગૃહસ્થોની પાસે પણ સરલપણે કેટલાક ભાગ શુદ્ધિ માટે તપાસરાખ્યા છે. એકંદરે તેમના ગચ્છ માટે તે ઉપયોગી બનાવેલ છે.

રીપોર્ટ—શ્રી જૈન વીસાઓસવાળ કલ્પ અમદાવાદ—જ્ઞાતિના ઉપયોગના કાર્યોથી તેર વર્ષ થયા સેવા કરનારી આ કલ્પનો આ રીપોર્ટ છે. કેળવણીને ઉત્તેજના આ ઉપયોગી ફરતા પુસ્તકાલય વાંચનાલય, માંદાની માવજત દવાખાનું વગેરેથી જ્ઞાતિસેવા કરે છે. કાર્યવાહી ઉત્તમ છે અને કાર્યવાહકો ઉત્સાહી છે અમે તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી વીરતત્ત્વ પ્રકાશક મંડળ શિવપુરી—આઠમા નવમાં વર્ષનો રીપોર્ટ વિદ્વાનો, ઉપદેશકો, સંસ્કૃત ભાષાના પંડિતો તૈયાર કરવાના ઉદ્દેશથી જન્મ આપેલ સંસ્થા તેના ઉદ્દેશ પ્રમાણે જૈન સમાજની સહાનુભૂતિથી કાર્ય કરી દિવસાનુદિવસ પ્રગતિ કરી રહેલ છે. સ્વર્ગવાસી આચાર્ય શ્રીમાન વિજયધર્મસૂરિ મહારાજ અને વિદ્યમાન તેમનો શિષ્ય સમુદાયના શુભ પ્રયત્ન વડે અને જૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર કરી રહે છે. કાર્યવાહી ઉત્તમ અને રીપોર્ટમાં જણાવ્યા પ્રમાણે હિસાબ ચોખ્ખવટવાળો છે અમે તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

નીચેના ગ્રંથો ભેટ મળ્યા છે જે સાભાર સ્વીકારવામાં આવે છે.

શ્રી રત્ન સંચય ગ્રંથ—શ્રી કચ્છી દશા ઓસવાળ મહાજન હુબલી તરફથી.

૨ વિજયધર્મસૂરિના વચનામૃતો—સંગ્રાહક શ્રીયુત માવજી દામજી શાહ કિંમત અમૂલ્ય.

૩ સમાજ ક્રાન્તિ પ્રકાશક ટી. નેમચંદ એન્ડ સન્સ રંગુન મૂલ્ય સદુપદેશ.

૪ દર્શન ઔર અનેકાન્તવાદ લેખક પં-હંસરાજ શર્મા પ્રકાશક આત્માનંદ પુસ્તક પ્રચાર મંડળ શેઠ દેવકરજી નૂળજી તરફથી.

૫ શ્રી કરચલીયા પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ એક અપૂર્વ અવસર શ્રી કરચલીયા શ્રી સંઘ.

જાહેર ખબર.

તૈયાર છે !

જૈન પંચાંગ.

તૈયાર છે !!

સંવત ૧૯૮૧ ની સાલનું જૈન પંચાંગ અમારા તરફથી ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપથી પ્રકટ થયેલ છે. આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકને ભેટ અને અન્ય છુટક નકલ એકનો અરધો આનો. એકસાથે સો નકલના રૂ. ૨૦૦ પોસ્ટેજ ભુદું.

લખો—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

જૈન નરરત્ન ભામાશાહનું ચરિત્ર.

હાલના સમયમાં ઇતિહાસનો અભ્યાસ, વાંચન, કથાઓનો આદર જૈન સમાજમાં કેટલાક અંશે વૃદ્ધિગત થતો જોવામાં આવતો હોવાથી, તેમજ દેશમાં, સમાજમાં પણ દેશ અને સમાજસેવાનો પવન જોશભેર ફુંકાતો હોવાથી; અમુક અંશે અમુક મનુષ્યો તેવી સેવા કરતા-ઇચ્છતા હોવાથી પ્રસંગાનુસાર તેમની ભાવનામાં વધારે બળ મળે એ આશયથી ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ જૈન કુલભૂપણ ભામાશાહનું ચરિત્ર ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ તૈયાર કરાવી છપાવેલ છે. આ ગ્રંથમાં નરરત્ન ભામાશાહનો જન્મલાંત દેશ તથા સમાજપ્રેમ-સેવા અને શ્રીમાન્ હીર-વિજયસૂરીશ્વરજીની અહોનિશ ધગધગતી જન્મલાંત શાસનદાઝ એ બંને આદર્શો સાથેસાથ ઉભા રહી રાષ્ટ્ર અને ધર્મપ્રેમના પ્રકાશો પાડી રહ્યા છે જે વાંચતાં તે મહાપુરુષની પ્રભા આપણા જીવનમાં વણી લેવાને સ્કેન્ને લલચાઈયે છીયે.

શુભારે છત્રીશ ફાર્મ ત્રણશે પાનાનો સચિત્ર ઉંચા કાગળ પર સુંદર ટાઇપમાં છપાવી સુશોભિત બાઇડીંગથી ગ્રંથ અલંકૃત કરેલ છે. કિ. બે રૂપીયા પોસ્ટેજ ભુદું.

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર (ભાષાંતર)

ભાગ ૧ સો તથા ૨ જો.

(અનુવાદક—આચાર્ય મહારાજ શ્રી અજીતભાગરજી મહારાજ)

પ્રભુના કલ્યાણકે અને દેવોએ તે વખતે કરેલ અપૂર્વ ભકિતનું વિસ્તાર પૂર્વક વર્ણન, શ્રી-સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી અનેક રથો વિચરી ભવ્ય જીવોને આપેલ ઉપ-દેશ, અનેક કથાઓ અને શ્રાવક જનોને પાળવા લાયક વ્રતો અને તેના અતિઆરો વગેરેનું વર્ણન અચૂંજ વિશાળ રીતે આપેલ છે. આ કથાના ગ્રંથોમાં ભુદિનો મહિમા, અદ્ભૂત તત્ત્વવાદનું વર્ણન, લૌકિક આચાર વ્યવહાર, સામાજિક પ્રવૃત્તિ, રાજકીય પરિસ્થિતિ, ધાર્મિક પ્રભાવ તથા નૈતિક જીવન વિગેરે તત્ત્વો પણ સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. એકંદરે આ ગ્રંથ માનવ જીવનનો માર્ગ દર્શક, જૈન દર્શનના આચાર વિચારનું જ્ઞાન કરાવનાર એક પ્રબળ સાધન રૂપ છે.

ઉંચા રેશમી કપડાના પાંદા બાઇન્ડીંગના એક હળર પાનાના આ બે ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટ ખર્ચ ભુદો. લખો—જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

અખંડ પ્રદાયર્ય.

“ અખંડ પ્રદાયર્ય નિસંશય મનુષ્યની સૌથી વિશેષ મૂલ્યવાન સંપત્તિ છે. પણ પ્રદાયર્યને માર્ગે જનાર ઘણાંક સ્ત્રી પુરુષોનાં જીવનનાં નિરીક્ષણ પરથી જણાય છે કે એમાં બે શરતોની અપેક્ષા રહે છે. એક તો એ માર્ગે એણે પોતે સ્વેચ્છાથી સ્વીકાર્યો હોવો જોઈએ, પરાધીનપણે નહિ, અને બીજું, મનુષ્ય ભલે પ્રદાયારી હોય પણ એનામાં ગૃહસ્થાશ્રમમાં અથવા કુટુંબમાં પોષાતા ગુણોનો ઉત્કર્ષ થયો હોવો જોઈએ, અથવા તે કરવા પ્રત્યે એનો સાવધાન પ્રયત્ન હોવો જોઈએ. જો આ બે શરતો ન હોય તો પ્રદાયર્ય છતાંયે તેની સત્વસંશુદ્ધિ અટકી પડે. જેનામાં વાત્સલ્ય, ઔદાર્ય, આતિથ્ય અને બીજા માટે વસાવાની વૃત્તિ, અને તે છતાં પોતે અલ્પ છે એવી નિરભિમાનતા વગેરે ગૃહસ્થના ગુણોનો ઉત્કર્ષ સહજપણે બાળપણથી જ હોય, અથવા જે પ્રયત્નથી તે આણી શકે, તેને પોતાનું જ એક ખાસ કુટુંબ વધારવાનો આગ્રહ ન રહે અને તેને પ્રદાયર્ય રાખતાં અતિશય પ્રયાસની જરૂર ન પડે. જે પોતાનાં જ બાળકો વિના વાત્સલ્ય ન અનુભવી શકે, બીજા માટે ઘસાઈ ન શકે, કે બીજા ગુણોનો ઉત્કર્ષ ન ખેડી શકે તે પ્રદાયર્યનો પુરો લાભ ન ઉઠાવી શકે. અને સંભવ છે કે પોતાના ગુણોનો ઉત્કર્ષ કરવાના હેતુથી કોઈ પવિત્ર વૃત્તિથી વિવાહિત જીવનનાં કર્તવ્યો શુદ્ધ નિષ્ઠાથી બળવે તો તે એવા ગુણો વિનાના પ્રદાયારી કરતાં વધારે ઉન્નતિ કરે. પણ આ તો તત્વ વિચાર થયો. વ્યવહારિક દૃષ્ટિએ સમાજનાં ધારણ, પોષણ, અને સત્વસંશુદ્ધિને માટે, એ ગુણોનો ઉત્કર્ષ થયો હોય કે ન થયો હોય, તોપણ સર્વેએ અમુક વય સુધી તેમજ અમુક પરિસ્થિતિમાં, જેમકે મંદવાડ, કાચી સુવાવડ, ધાવણ બાળક હોય ત્યારે, અને જે સ્ત્રી કે પુરુષ સશક્ત, નિરોગી અને પોતાનું તથા પોતાની પ્રજનનું ધારણ પોષણ કરવા સમર્થ ન હોય તેમણે યાવજીવન પ્રદાયર્ય પાળ્યે જ છુટકો છે. એવાં પરણનાર અને પરણાવનાર બન્ને સમાજને નુકશાન કરે છે. ”

‘જીવન શોધન’ માંથી.